

LEGE Nr. 161 din 19 aprilie 2003

privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Text în vigoare începând cu data de 19 iulie 2006

REALIZATOR: COMPANIA DE INFORMATICĂ NEAMȚ

Text actualizat prin produsul informatic legislativ LEX EXPERT în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 4 iulie 2006:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 114/2004;

- Legea nr. 114/2004;

- Legea nr. 171/2004;

- Legea nr. 280/2004;

- Legea nr. 359/2004;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 76/2005;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2005, aprobată prin Legea nr. 158/2005;

- Ordonanța Guvernului nr. 2/2006;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2006;

- Legea nr. 96/2006;

- Legea nr. 251/2006.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CARTEA I

Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției

TITLUL I

Transparența informațiilor referitoare la obligațiile bugetare restante

ART. 1

(1) În vederea descurajării acumulării de arierate bugetare de către contribuabili, persoane juridice, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Casa Națională de Asigurări de Sănătate și autoritățile administrației publice locale, după caz, au obligația de a aduce la cunoștința publică lista contribuabililor, cu excepția microîntreprinderilor, astfel cum sunt definite prin Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, cu modificările ulterioare, care înregistrează obligații restante la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul Fondului național unic pentru asigurări sociale de sănătate și la bugetele locale, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare, totalul obligațiilor bugetare datorate în anii fiscali precedenți în care s-au înregistrat obligații

restante, cuantumul obligațiilor restante, precum și modalitatea de colectare a acestora aplicată de organele competente ale autorităților publice sus-menționate.

(2) Lista contribuabililor și informațiile prevăzute la alin. (1) se aduc la cunoștința publică pe pagina proprie de Internet a fiecăreia dintre instituțiile și autoritățile publice respective sau prin alte mijloace, după caz.

ART. 2

Înainte de a fi aduse la cunoștința publică, sumele reprezentând obligații bugetare restante vor fi notificate debitorilor de către organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și ale autorităților administrației publice locale, după caz, unde aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe. În cazul contribuabililor cu sucursale și puncte de lucru, notificarea se face contribuabililor persoane juridice atât pentru activitatea proprie, cât și pentru cea a sucursalelor și a punctelor de lucru.

ART. 3

(1) Actualizarea listei debitorilor și a obligațiilor restante înregistrate de către aceștia se face trimestrial, până în ultima zi a primei luni din trimestrul următor celui de raportare.

(2) În termen de 15 zile de la achitarea integrală a obligațiilor datorate Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și autorităților administrației publice locale, după caz, fiecare creditor bugetar operează modificările la fiecare debitor care și-a achitat aceste obligații.

ART. 4

(1) Prevederile prezentului titlu nu se aplică persoanelor juridice în privința cărora a fost declanșată procedura reorganizării judiciare și a falimentului, reglementată de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Obligațiile bugetare stabilite prin titluri de creanță împotriva cărora contribuabilul a exercitat căile de atac prevăzute de lege nu sunt făcute publice până la soluționarea căilor de atac.

ART. 5

(1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice are obligația de a comunica Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și autorităților administrației publice locale lista contribuabililor mari cărora li se aplică prevederile prezentului titlu.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi va fi publicată lista contribuabililor mari care înregistrează obligații bugetare restante la 31 decembrie 2002. Pentru obligațiile bugetare restante înregistrate la aceeași dată de către ceilalți contribuabili, lista va fi publicată în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Ministerul Administrației Publice emit instrucțiuni de aplicare.

TITLUL II

Transparența în administrarea informațiilor și serviciilor publice prin mijloace electronice

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 6

(1) Prezentul titlu stabilește obiectivele, principiile, termenii și condițiile de utilizare a procedurii electronice de acces la informațiile și serviciile publice și furnizarea acestora, precum și regulile generale de asigurare, prin mijloace electronice, a transparenței informațiilor și serviciilor publice ca parte integrantă a reformei administrației publice.

(2) Autoritățile administrației publice vor furniza informațiile și serviciile publice prin mijloace electronice concomitent cu procedurile tradiționale.

ART. 7

Obiectivele prezentului titlu sunt următoarele:

- a) reducerea cheltuielilor publice, combaterea birocrăției și a corupției la nivelul instituțiilor publice;
- b) creșterea gradului de transparență a modului de utilizare și administrare a fondurilor publice;
- c) îmbunătățirea accesului la informații și servicii publice în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal și liberul acces la informațiile de interes public;
- d) eliminarea contactului direct între funcționarul de la ghișeu și cetățean sau agentul economic;
- e) furnizarea de informații și servicii publice de calitate prin intermediul mijloacelor electronice;
- f) întărirea capacității administrative a instituțiilor publice de a-și îndeplini rolul și obiectivele și de a asigura furnizarea, într-o manieră transparentă, de informații și servicii publice;
- g) promovarea colaborării dintre instituțiile publice pentru furnizarea de servicii publice prin mijloace electronice;
- h) redefinirea relației între cetățean și administrația publică, respectiv între mediul de afaceri și administrația publică, în sensul facilitării accesului acestora la serviciile și informațiile publice, prin intermediul tehnologiei informației;
- i) promovarea utilizării Internetului și a tehnologiilor de vârf în cadrul instituțiilor publice.

ART. 8

(1) Principiile care stau la baza furnizării de informații și servicii publice prin mijloace electronice sunt:

- a) transparența în furnizarea de informații și servicii publice;
- b) accesul egal, nediscriminatoriu, la informații și servicii publice, inclusiv pentru persoanele cu handicap;
- c) eficiența utilizării fondurilor publice;
- d) confidențialitatea, respectiv garantarea protejării secretului datelor cu caracter personal;
- e) garantarea disponibilității informațiilor și a serviciilor publice.

(2) Autoritățile administrației publice au obligația să asigure respectarea principiilor prevăzute la alin. (1) în relația cu persoanele fizice sau juridice interesate să utilizeze

procedura electronică pentru accesul la informații și servicii publice, precum și pentru schimbul de informații.

ART. 9

(1) Prin prezentul titlu se înființează Sistemul Electronic Național ca sistem informatic de utilitate publică, în scopul asigurării accesului la informații publice și furnizării de servicii publice către persoane fizice și juridice.

(2) Operatorii Sistemului Electronic Național sunt:

- a) Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației din subordinea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, pentru "Sistemul e-guvernare";
- b) Ministerul Administrației Publice, pentru "Sistemul e-administrație";
- c) autoritatea stabilită de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în condițiile aprobate de acesta, pentru Sistemul de apărare și siguranță națională.

(3) Operatorii vor lua măsurile necesare pentru dezvoltarea Sistemului Electronic Național și vor asigura acțiunile de promovare a acestuia.

(4) Operatorii vor utiliza standarde și proceduri de securitate care să asigure un grad ridicat de fiabilitate și siguranță a operațiunilor desfășurate în cadrul Sistemului Electronic Național, în acord cu practicile internaționale în domeniu.

ART. 10

În cadrul Sistemului Electronic Național pot participa și alte persoane fizice sau juridice, precum bănci, notari publici, experți, în condițiile legii.

ART. 11

În sensul prezentului titlu, următorii termeni se definesc astfel:

a) guvernare electronică este utilizarea de către autoritățile administrației publice centrale a aplicațiilor bazate pe tehnologia informației, în scopul:

1. îmbunătățirii accesului la informațiile și serviciile publice ale autorităților administrației publice centrale;
2. eliminării procedurilor birocratice și simplificării metodologiilor de lucru;
3. îmbunătățirii schimbului de informații și servicii între autoritățile administrației publice centrale;
4. îmbunătățirii calității serviciilor publice la nivelul administrației publice centrale;

b) administrație electronică este utilizarea de către autoritățile administrației publice locale a aplicațiilor bazate pe tehnologia informației, în scopul:

1. îmbunătățirii accesului și furnizării informațiilor și serviciilor publice ale autorităților administrației publice locale către cetățeni;
2. eliminării procedurilor birocratice și simplificării metodologiilor de lucru;
3. îmbunătățirii schimbului de informații între componentele autorităților administrației publice locale;
4. îmbunătățirii eficacității, eficienței și calității serviciilor publice la nivelul autorităților administrației publice locale;

c) portalul pentru acces la servicii de guvernare electronică și la formulare administrative în format electronic ale administrației publice centrale este sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin Internet la adresa www.e-guvernare.ro, denumit în continuare "Sistem e-guvernare";

d) portalul pentru acces la servicii de administrație electronică și la formulare administrative în format electronic ale administrației publice locale este sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin Internet la adresa www.e-administrație.ro, denumit în continuare "Sistem e-administrație";

e) Sistemul Electronic Național este ansamblul unitar alcătuit din "Sistemul e-guvernare" și "Sistemul e-administrație", accesibil prin Internet la adresa www.e-guvernare.ro;

f) procedura electronică este modalitatea prin care o persoană fizică sau juridică beneficiază de facilitățile tehnice oferite de Sistemul Electronic Național;

g) interacțiunea unidirecțională este procedura electronică prin care destinatarii informațiilor publice și beneficiarii serviciilor publice au acces la formulare administrative, pe care le pot vizualiza, completa și tipări în vederea depunerii sau transmiterii acestora către autoritățile administrației publice prin mijloace tradiționale;

h) interacțiunea bidirecțională este procedura electronică prin care destinatarii informațiilor publice și beneficiarii serviciilor publice au acces la formulare administrative, pe care le pot vizualiza, completa și trimite către autoritățile administrației publice prin mijloace electronice;

i) interoperabilitatea este capacitatea sistemelor informatice, produselor-program, aplicațiilor sau serviciilor accesibile prin Sistemul Electronic Național de a comunica și schimba informații într-o modalitate efektivă și compatibilă.

ART. 12

(1) Serviciile publice de bază ce vor fi furnizate prin intermediul mijloacelor electronice sunt:

a) declararea, notificarea și efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice privind taxele și impozitele datorate de către persoane fizice și juridice la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul Fondului național unic pentru asigurări sociale de sănătate și la bugetele locale;

b) servicii de căutare a unui loc de muncă prin intermediul agențiilor de ocupare a forței de muncă, precum: evidența locurilor de muncă, evidența șomerilor, completarea cererilor pentru găsirea unui loc de muncă, notificarea cu privire la locurile de muncă disponibile;

c) servicii privind obținerea de autorizații sau certificate, precum: completarea cererilor pentru obținerea certificatelor de urbanism, obținerea autorizațiilor de construcție sau de desființare, completarea și transmiterea electronică a documentelor necesare eliberării autorizațiilor și certificatelor, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată, programarea în vederea eliberării autorizațiilor sau a certificatelor;

d) servicii privind obținerea de licențe de funcționare, precum: completarea cererilor pentru obținerea de licențe, completarea și transmiterea electronică a documentelor necesare eliberării licențelor, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată, programarea în vederea eliberării licențelor;

e) servicii privind obținerea de permise legate de mediu, precum: completarea cererilor pentru obținerea permiselor legate de mediu, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată;

f) servicii privind achizițiile publice efectuate prin mijloace electronice, inclusiv efectuarea de plăți prin mijloace electronice de plată;

g) servicii privind înregistrarea unui comerciant sau efectuarea de mențiuni în registrul comerțului, precum: transmiterea cererii de înregistrare în registrul comerțului, transmiterea electronică a statutului, a contractului de societate sau a altor documente, rezervarea denumirii, programarea în vederea eliberării autorizațiilor legale;

h) servicii în legătură cu evidența informatizată a persoanei, precum: completarea cererilor de eliberare a pașapoartelor, cărților de identitate și a permiselor de conducere, notificarea schimbării domiciliului sau reședinței, transmiterea electronică a documentelor, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată, programarea în vederea eliberării unor astfel de documente, declararea furtului sau pierderii unor astfel de documente, urmărirea soluționării reclamațiilor, publicarea listelor de documente pierdute;

i) servicii în legătură cu înregistrarea vehiculelor auto, precum: notificarea cu privire la achiziționarea unui nou vehicul, rezervarea opțională a numărului de înmatriculare, completarea formularelor necesare în vederea înmatriculării, programarea în vederea înmatriculării și prezentării documentelor doveditoare;

j) servicii de sănătate publică, precum: informații interactive cu privire la disponibilitatea serviciilor din unități medicale, efectuarea de programări pentru servicii medicale, efectuarea de plăți pentru serviciile medicale prin intermediul mijloacelor electronice de plată;

k) servicii privind accesul la biblioteci publice, precum: consultarea cataloagelor, întocmirea catalogului național virtual, consultarea de cărți sau publicații în format electronic;

l) înscrierea în diferite forme de învățământ, în special învățământul liceal și superior: completarea și transmiterea electronică a cererilor de înscriere și a documentelor;

m) servicii privind colectarea de date statistice de către Institutul Național de Statistică, în special: notificări cu privire la demararea anchetelor statistice, completări de chestionare în format electronic, verificarea corelațiilor în timp real și notificarea în caz de erori, agregarea, procesarea și publicarea datelor;

n) servicii privind înregistrarea unei asociații sau fundații, precum: cererea de rezervare a denumirii, consultarea Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, efectuarea de plăți prin intermediul mijloacelor electronice de plată;

o) servicii privind declarațiile vamale, precum: întocmirea și transmiterea declarațiilor vamale, efectuarea de plăți pentru taxele și comisioanele în vamă prin mijloace electronice de plată;

p) servicii privind consultarea și eliberarea propriului cazier fiscal;

q) servicii de consultare a Monitorului Oficial al României.

(2) Prin hotărâre a Guvernului se pot introduce în Sistemul Electronic Național și alte servicii decât cele prevăzute la alin. (1).

ART. 13

Trimestrial, operatorii Sistemului Electronic Național, împreună cu autoritățile administrației publice, elaborează rapoarte privind gradul de utilizare a serviciilor publice furnizate prin mijloace electronice în raport cu ponderea tuturor serviciilor publice furnizate și le înaintează Guvernului României.

CAP. 2

Procedura electronică

ART. 14

Autoritățile administrației publice au obligația de a aplica procedura electronică prevăzută în prezentul capitol pentru furnizarea de informații și servicii publice prin mijloace electronice către persoane fizice sau juridice.

ART. 15

Furnizarea serviciilor publice prevăzute la art. 12, prin intermediul Sistemului Electronic Național, se realizează gradual, în următoarele etape:

- a) publicarea prin intermediul mijloacelor electronice a informațiilor de interes public;
- b) interacțiunea unidirecțională;
- c) interacțiunea bidirecțională;
- d) efectuarea de plăți prin mijloace electronice de plată.

ART. 16

Dezvoltarea și operarea Sistemului Electronic Național se fac în conformitate cu următoarele criterii:

- a) furnizarea de servicii și informații publice prin intermediul procedurii electronice se face pe categorii de utilizatori, persoane fizice sau juridice, într-o modalitate integrată, pe bază de funcționalități, și nu pe baza competenței unei instituții publice;
- b) asigurarea accesibilității serviciilor și informațiilor publice relevante pentru persoane fizice sau juridice prin intermediul unui unic punct: Sistemul Electronic Național;
- c) accesul la serviciile și informațiile publice va fi integrat la nivel central, județean sau local prin informațiile și serviciile publice furnizate prin procedura electronică;
- d) accesul la informația deținută de mai multe instituții publice va fi realizat astfel încât să asigure protecția datelor cu caracter personal, conform legislației în vigoare.

ART. 17

Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerul Administrației Publice stabilesc proceduri și norme, inclusiv cele legate de securitate, care să asigure gradul necesar de confidențialitate și siguranță în utilizare, în scopul bunei desfășurări a procedurii electronice.

ART. 18

(1) Toate documentele transmise în cadrul procedurii electronice trebuie să fie prezentate în formă electronică și semnate electronic, în condițiile stabilite de operatorii Sistemului Electronic Național.

(2) Orice document în formă electronică trebuie înregistrat în momentul transmiterii și al primirii, în conformitate cu procedura stabilită de operatorii Sistemului Electronic Național.

(3) Orice document în formă electronică trebuie confirmat la primire, cu excepția documentelor care confirmă primirea.

(4) Formatul documentului electronic, precum și condițiile generării, transmiterii și stocării acestuia sunt stabilite de către operatorii Sistemului Electronic Național și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

ART. 19

(1) Grupul de Promovare a Tehnologiei Informației în România, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 271/2001, aprobă proiectele din domeniul guvernării electronice, propune Guvernului alocarea fondurilor necesare prin bugetele anuale ale autorităților administrației publice și supervizează implementarea serviciilor publice prin procedura electronică, ținând cont de:

- a) prioritățile stabilite prin strategiile sectoriale din domeniu;
- b) planificarea fondurilor și controlul investițiilor realizate în domeniul tehnologiei informației;
- c) securitatea informațiilor;
- d) protecția datelor cu caracter personal;
- e) accesibilitatea, diseminarea și modul de conservare a informațiilor publice;
- f) accesibilitatea tehnologiei informației pentru persoanele cu handicap;
- g) alte elemente legate de guvernare electronică.

(2) Grupul de Promovare a Tehnologiei Informației în România exercită și următoarele atribuții:

- a) propune alocarea resurselor necesare dezvoltării și administrării efective a inițiativelor de guvernare electronică;
- b) recomandă adaptări ale strategiei și priorităților naționale cu privire la guvernarea electronică;
- c) promovează utilizarea inovației în domeniul tehnologiei informației de către autoritățile administrației publice, inițiative ce implică cooperarea între mai multe autorități publice, prin sprijinirea proiectelor pilot, a proiectelor de cercetare și a utilizării tehnologiei informației;
- d) monitorizează modul de implementare a proiectelor de tehnologia informației, prin intermediul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și al Ministerului Administrației Publice;
- e) coordonează, prin intermediul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, programele implementate la nivelul administrației publice centrale, în scopul furnizării de servicii de guvernare electronică, și va urmări eficientizarea utilizării tehnologiei informației de către instituțiile publice ale administrației publice centrale;
- f) coordonează, prin intermediul Ministerului Administrației Publice și Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, programele implementate la nivelul administrației publice locale, în scopul furnizării de servicii de administrație electronică, și va urmări eficientizarea utilizării tehnologiei informației de către instituțiile publice ale administrației publice locale;
- g) coordonează activitatea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în stabilirea politicilor care vor contribui la adoptarea, la nivel național, a unui set de standarde și recomandări în domeniul tehnologiei informației privind eficiența și securitatea sistemelor de guvernare electronică;
- h) coordonează activitatea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Administrației Publice în stabilirea politicilor care vor contribui la adaptarea, la nivel național, a unui set de standarde și recomandări în domeniul tehnologiei informației

privind interconectivitatea și interoperabilitatea sistemelor de guvernare electronică și a bazelor de date aferente.

ART. 20

(1) În scopul acoperirii costurilor de operare și utilizare a Sistemului Electronic Național, fiecare persoană juridică ce utilizează procedura electronică pentru obținerea de servicii trebuie să plătească, după caz, operatorilor Sistemului Electronic Național un tarif anual de utilizare.

(2) Cuantumul tarifului de utilizare și categoriile de utilizatori exceptate de la plata acestuia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Obligația de plată a tarifului de utilizare prevăzut la alin. (1) se naște în momentul înregistrării în sistem.

(4) Persoanele fizice și instituțiile publice nu datorează tarife de utilizare.

(5) Tarifalul prevăzut la alin. (1) se constituie venit la bugetul operatorilor Sistemului Electronic Național.

ART. 21

Ministerul Administrației Publice și Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației vor elabora strategii de dezvoltare a Sistemului Electronic Național, în conformitate cu prioritățile și direcțiile stabilite de Grupul de Promovare a Tehnologiei Informației în România.

ART. 22

În fiecare an, până la data de 31 martie, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministerul Administrației Publice și Ministerul Informațiilor Publice vor înainta Guvernului, cu avizul Grupului de Promovare a Tehnologiei Informației în România, un raport cu privire la stadiul furnizării de servicii și informații publice prin intermediul procedurii electronice.

CAP. 3

Condiții de participare la procedura electronică

ART. 23

Orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a accesa prin procedura electronică, în condițiile Legii nr. 544/2001 și ale prezentului titlu, informațiile și serviciile publice.

ART. 24

(1) Participarea la procedura electronică se poate face numai după înregistrarea în Sistemul Electronic Național.

(2) Condițiile și procedura de înregistrare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Orice persoană fizică sau juridică din România are dreptul să solicite înregistrarea în Sistemul Electronic Național.

(4) Toate autoritățile administrației publice au obligația să se înregistreze și să utilizeze Sistemul Electronic Național.

CAP. 4

Implementarea Sistemului Electronic Național

ART. 25

(1) Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc autoritățile administrației publice care au obligativitatea de a aplica prevederile prezentului titlu, precum și formularele administrative și serviciile publice, respectiv termenele de la care acestea vor participa la procedura electronică.

(2) Înregistrarea în Sistemul Electronic Național a autorităților administrației publice interesate să participe la procedura electronică se realizează gradual, cu avizul operatorilor acestui sistem, prin hotărâre a Guvernului.

ART. 26

În termen de 60 de zile de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, fiecare autoritate a administrației publice va transmite Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Administrației Publice formularele administrative tipizate care se utilizează în raporturile cu persoanele fizice și juridice, care vor fi disponibile prin intermediul Sistemului Electronic Național.

ART. 27

(1) În termen de 6 luni de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, fiecare autoritate a administrației publice are obligația de a utiliza formulare administrative în format electronic prin intermediul Sistemului Electronic Național, stabilite conform art. 25.

(2) În termen de 12 luni de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, instituțiile publice ale administrației publice centrale au obligația de a implementa și utiliza, gradual, servicii publice furnizate prin intermediul Sistemului Electronic Național, stabilite conform art. 25, în concordanță cu sistemele informatice existente în cadrul acestora.

(3) În termen de 24 de luni de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, instituțiile publice ale administrației publice locale au obligația de a implementa și utiliza, gradual, servicii publice furnizate prin intermediul Sistemului Electronic Național, stabilite conform art. 25, în concordanță cu resursele și sistemele informatice existente în cadrul acestora.

ART. 28

(1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu, toate autoritățile administrației publice vor transmite Ministerului Administrației Publice, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Informațiilor Publice date cu privire la existența unei pagini proprii de Internet, prin care informațiile publice și serviciile publice sunt oferite prin intermediul mijloacelor electronice.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu, toate autoritățile administrației publice vor transmite Ministerului Administrației Publice, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerului Informațiilor Publice date cu privire la sistemele informatice existente în cadrul acestora și la serviciile publice oferite prin intermediul acestora, precum și la categoriile de utilizatori cărora li se adresează.

ART. 29

În termen de 6 luni de la înregistrarea în Sistemul Electronic Național, fiecare autoritate a administrației publice, stabilită conform art. 25, are obligația de a-și crea o pagină proprie de Internet.

ART. 30

Realizarea paginilor de Internet ale autorităților administrației publice se face având în vedere următoarele criterii de performanță:

- a) viteza de regăsire a informațiilor;
- b) accesibilitatea și disponibilitatea informațiilor și serviciilor publice oferite;
- c) relevanța informației prezentate;
- d) structurarea informațiilor;
- e) existența unor măsuri pentru protecția datelor cu caracter personal;
- f) existența unor măsuri de securitate pentru protejarea informației.

CAP. 5

Dispoziții finale

ART. 31

Ministerul Administrației Publice și Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației pot adopta, acolo unde se impune, norme obligatorii pentru utilizarea Sistemului Electronic Național, în funcție de gradul de dezvoltare a tehnologiei și de cerințele de securitate necesare.

ART. 32

(1) Ministerul Administrației Publice va înființa, până la data de 31 ianuarie 2004, prin hotărâre a Guvernului, Centrul Informatic Național al Ministerului Administrației Publice, care va întreține, dezvoltă și promova "Sistemul e-administrație".

(2) Începând cu data de 1 februarie 2004, operatorul "Sistemului e-administrație" este Centrul Informatic Național al Bazelor de Date Integrate ale Ministerului Administrației Publice.

ART. 33

Prevederile prezentului titlu intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

TITLUL III

Prevenirea și combaterea criminalității informatice

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 34

Prezentul titlu reglementează prevenirea și combaterea criminalității informatice, prin măsuri specifice de prevenire, descoperire și sancționare a infracțiunilor săvârșite prin intermediul sistemelor informatice, asigurându-se respectarea drepturilor omului și protecția datelor personale.

ART. 35

(1) În prezentul titlu, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) prin sistem informatic se înțelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relație funcțională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic;
- b) prin prelucrare automată a datelor se înțelege procesul prin care datele dintr-un sistem informatic sunt prelucrate prin intermediul unui program informatic;
- c) prin program informatic se înțelege un ansamblu de instrucțiuni care pot fi executate de un sistem informatic în vederea obținerii unui rezultat determinat;
- d) prin date informatice se înțelege orice reprezentare a unor fapte, informații sau concepte într-o formă care poate fi prelucrată printr-un sistem informatic. În această categorie se include și orice program informatic care poate determina realizarea unei funcții de către un sistem informatic;
- e) prin furnizor de servicii se înțelege:
1. orice persoană fizică sau juridică ce oferă utilizatorilor posibilitatea de a comunica prin intermediul sistemelor informatice;
 2. orice altă persoană fizică sau juridică ce prelucrează sau stochează date informatice pentru persoanele prevăzute la pct. 1 și pentru utilizatorii serviciilor oferite de acestea;
- f) prin date referitoare la traficul informațional se înțelege orice date informatice referitoare la o comunicare realizată printr-un sistem informatic și produse de acesta, care reprezintă o parte din lanțul de comunicare, indicând originea, destinația, ruta, ora, data, mărimea, volumul și durata comunicării, precum și tipul serviciului utilizat pentru comunicare;
- g) prin date referitoare la utilizatori se înțelege orice informație care poate conduce la identificarea unui utilizator, incluzând tipul de comunicație și serviciul folosit, adresa poștală, adresa geografică, numere de telefon sau alte numere de acces și modalitatea de plată a serviciului respectiv, precum și orice alte date care pot conduce la identificarea utilizatorului;
- h) prin măsuri de securitate se înțelege folosirea unor proceduri, dispozitive sau programe informatice specializate cu ajutorul cărora accesul la un sistem informatic este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori;
- i) prin materiale pornografice cu minori se înțelege orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit sau o persoană majoră care este prezentată ca un minor având un comportament sexual explicit ori imagini care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un comportament sexual explicit.
- (2) În sensul prezentului titlu, acționează fără drept persoana care se află în una dintre următoarele situații:
- a) nu este autorizată, în temeiul legii sau al unui contract;
 - b) depășește limitele autorizării;
 - c) nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente, potrivit legii, să acorde, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfășura cercetări științifice sau de a efectua orice altă operațiune într-un sistem informatic.

CAP. 2

Prevenirea criminalității informatice

ART. 36

Pentru asigurarea securității sistemelor informatice și a protecției datelor personale, autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, furnizorii de servicii, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile desfășoară activități comune și programe de prevenire a criminalității informatice.

ART. 37

Autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, în cooperare cu furnizorii de servicii, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile promovează politici, practici, măsuri, proceduri și standarde minime de securitate a sistemelor informatice.

ART. 38

Autoritățile și instituțiile publice cu competențe în domeniu, în cooperare cu furnizorii de servicii, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile organizează campanii de informare privind criminalitatea informatică și riscurile la care sunt expuși utilizatorii de sisteme informatice.

ART. 39

(1) Ministerul Justiției, Ministerul de Interne, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe constituie și actualizează continuu baze de date privind criminalitatea informatică.

(2) Institutul Național de Criminologie din subordinea Ministerului Justiției efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor ce favorizează criminalitatea informatică.

ART. 40

Ministerul Justiției, Ministerul de Interne, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe desfășoară programe speciale de pregătire și perfecționare a personalului cu atribuții în prevenirea și combaterea criminalității informatice.

ART. 41

Proprietarii sau administratorii de sisteme informatice la care accesul este interzis sau restricționat pentru anumite categorii de utilizatori au obligația de a avertiza utilizatorii cu privire la condițiile legale de acces și utilizare, precum și cu privire la consecințele juridice ale accesului fără drept la aceste sisteme informatice. Avertizarea trebuie să fie accesibilă oricărui utilizator.

CAP. 3

Infrațiuni și contravenții

SECȚIUNEA 1

Infrațiuni contra confidențialității și integrității datelor și sistemelor informatice

ART. 42

(1) Accesul, fără drept, la un sistem informatic constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită în scopul obținerii de date informatice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) sau (2) este săvârșită prin încălcarea măsurilor de securitate, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

ART. 43

(1) Interceptarea, fără drept, a unei transmisii de date informatice care nu este publică și care este destinată unui sistem informatic, provine dintr-un asemenea sistem sau se efectuează în cadrul unui sistem informatic constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și interceptarea, fără drept, a unei emisii electromagnetice provenite dintr-un sistem informatic ce conține date informatice care nu sunt publice.

ART. 44

(1) Fapta de a modifica, șterge sau deteriora date informatice ori de a restricționa accesul la aceste date, fără drept, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Transferul neautorizat de date dintr-un sistem informatic se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (2) se sancționează și transferul neautorizat de date dintr-un mijloc de stocare a datelor informatice.

ART. 45

Fapta de a perturba grav, fără drept, funcționarea unui sistem informatic, prin introducerea, transmiterea, modificarea, ștergerea sau deteriorarea datelor informatice sau prin restricționarea accesului la aceste date constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

ART. 46

(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani:

a) fapta de a produce, vinde, de a importa, distribui sau de a pune la dispoziție, sub orice altă formă, fără drept, a unui dispozitiv sau program informatic conceput sau adaptat în scopul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la [art. 42](#) - 45;

b) fapta de a produce, vinde, de a importa, distribui sau de a pune la dispoziție, sub orice altă formă, fără drept, a unei parole, cod de acces sau alte asemenea date informatice care permit accesul total sau parțial la un sistem informatic în scopul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la [art. 42](#) - 45.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și deținerea, fără drept, a unui dispozitiv, program informatic, parolă, cod de acces sau dată informatică dintre cele prevăzute la alin.

(1) în scopul săvârșirii uneia dintre infracțiunile prevăzute la [art. 42](#) - 45.

ART. 47

Tentativa infracțiunilor prevăzute la [art. 42](#) - 46 se pedepsește.

SECȚIUNEA a 2-a Infracțiuni informatice

ART. 48

Fapta de a introduce, modifica sau șterge, fără drept, date informatice ori de a restricționa, fără drept, accesul la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

ART. 49

Fapta de a cauza un prejudiciu patrimonial unei persoane prin introducerea, modificarea sau ștergerea de date informatice, prin restricționarea accesului la aceste date ori prin împiedicarea în orice mod a funcționării unui sistem informatic, în scopul de a obține un beneficiu material pentru sine sau pentru altul, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

ART. 50

Tentativa infracțiunilor prevăzute la [art. 48](#) și [49](#) se pedepsește.

SECȚIUNEA a 3-a

Pornografia infantilă prin sisteme informatice

ART. 51

(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi producerea în vederea răspândirii, oferirea sau punerea la dispoziție, răspândirea sau transmiterea, procurarea pentru sine sau pentru altul de materiale pornografice cu minori prin sisteme informatice ori deținerea, fără drept, de materiale pornografice cu minori într-un sistem informatic sau un mijloc de stocare a datelor informatice.

(2) Tentativa se pedepsește.

SECȚIUNEA a 4-a

Contravenții

ART. 52

Nerespectarea obligației prevăzute la [art. 41](#) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei.

ART. 53

(1) Constatarea contravenției prevăzute la [art. 52](#) și aplicarea sancțiunii se fac de către personalul împuternicit în acest scop de către ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației, precum și de către personalul special abilitat din cadrul Ministerului de Interne.

(2) Contravenției prevăzute la [art. 52](#) îi sunt aplicabile dispozițiile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările ulterioare.

CAP. 4

Dispoziții procedurale

ART. 54

(1) În cazuri urgente și temeinic justificate, dacă există date sau indicii temeinice cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni prin intermediul sistemelor informatice, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorilor, se poate dispune conservarea imediată a datelor informatice ori a datelor referitoare la traficul informațional, față de care există pericolul distrugerii ori alterării.

(2) În cursul urmăririi penale conservarea se dispune de procuror, prin ordonanță motivată, la cererea organului de cercetare penală sau din oficiu, iar în cursul judecății, de instanță prin încheiere.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune pe o durată ce nu poate depăși 90 de zile și poate fi prelungită, o singură dată, cu o perioadă ce nu poate depăși 30 de zile.

(4) Ordonanța procurorului sau încheierea instanței se transmite, de îndată, oricărui furnizor de servicii sau oricărei persoane în posesia căreia se află datele prevăzute la alin. (1), aceasta fiind obligată să le conserve imediat, în condiții de confidențialitate.

(5) În cazul în care datele referitoare la traficul informațional se află în posesia mai multor furnizori de servicii, furnizorul de servicii prevăzut la alin. (4) are obligația de a pune, de îndată, la dispoziția organului de urmărire penală sau a instanței informațiile necesare identificării celorlalți furnizori de servicii, în vederea cunoașterii tuturor elementelor din lanțul de comunicare folosit.

(6) Până la terminarea urmăririi penale, procurorul este obligat să încunoștințeze, în scris, persoanele față de care se efectuează urmărirea penală și ale căror date au fost conservate.

ART. 55

(1) În termenul prevăzut la [art. 54](#) alin. (3) procurorul, pe baza autorizației motivate a procurorului anume desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, ori instanța de judecată dispune cu privire la ridicarea obiectelor care conțin date informatice, date referitoare la traficul informațional sau date referitoare la utilizatori, de la persoana sau furnizorul de servicii care le deține, în vederea efectuării de copii, care pot servi ca mijloc de probă.

(2) Dacă obiectele care conțin datele informatice sau datele referitoare la traficul informațional nu sunt puse de bunăvoie la dispoziția organelor judiciare pentru efectuarea de copii, procurorul prevăzut la alin. (1) sau instanța de judecată dispune ridicarea silită. În cursul judecății, dispoziția de ridicare silită se comunică procurorului, care ia măsuri de aducere la îndeplinire, prin organul de cercetare penală.

(3) Copiile prevăzute la alin. (1) se realizează cu mijloace tehnice și proceduri adecvate de natură să asigure integritatea informațiilor conținute de acestea.

ART. 56

(1) Ori de câte ori pentru descoperirea și strângerea probelor este necesară cercetarea unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice, organul competent prevăzut de lege poate dispune efectuarea unei percheziții.

(2) Dacă organul de urmărire penală sau instanța de judecată apreciază că ridicarea obiectelor care conțin datele prevăzute la alin. (1) ar afecta grav desfășurarea activității

persoanelor care dețin aceste obiecte, poate dispune efectuarea de copii, care pot servi ca mijloc de probă și care se realizează potrivit art. 55 alin. (3).

(3) În cazul în care, cu ocazia cercetării unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice, se constată că datele informatice căutate sunt cuprinse într-un alt sistem informatic sau suport de stocare a datelor informatice și sunt accesibile din sistemul sau suportul inițial, se poate dispune, de îndată, autorizarea efectuării percheziției în vederea cercetării tuturor sistemelor informatice sau suporturilor de stocare a datelor informatice căutate.

(4) Dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la efectuarea percheziției domiciliare se aplică în mod corespunzător.

ART. 57

(1) Accesul într-un sistem informatic, precum și interceptarea și înregistrarea comunicărilor desfășurate prin intermediul sistemelor informatice se efectuează când sunt utile pentru aflarea adevărului, iar stabilirea situației de fapt sau identificarea făptuitorilor nu poate fi realizată în baza altor probe.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se realizează cu autorizarea motivată a procurorului anume desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, de către organele de cercetare penală, cu sprijinul unor persoane specializate, care sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate.

(3) Autorizația prevăzută la alin. (2) se dă pentru cel mult 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a măsurii autorizate nu poate depăși 4 luni.

(4) Până la terminarea urmăririi penale, procurorul este obligat să încunoașteze în scris persoanele față de care s-au dispus măsurile prevăzute la alin. (1).

(5) Dispozițiile Codului de procedură penală referitoare la înregistrările audio sau video se aplică în mod corespunzător.

ART. 58

Dispozițiile prezentului capitol se aplică în urmărirea penală sau judecarea cauzelor privind infracțiunile prevăzute în prezentul titlu și a oricăror alte infracțiuni săvârșite prin intermediul sistemelor informatice.

ART. 59

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezentul titlu și al oricăror alte infracțiuni săvârșite prin intermediul sistemelor informatice, pentru a garanta aducerea la îndeplinire a confiscării speciale prevăzute la art. 118 din Codul penal se pot lua măsurile asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

CAP. 5

Cooperare internațională

ART. 60

(1) Autoritățile judiciare române cooperează în mod direct, în condițiile legii și cu respectarea obligațiilor decurgând din instrumentele juridice internaționale la care România este parte, cu instituțiile având atribuții similare din alte state, precum și cu organizațiile internaționale specializate în domeniu.

(2) Cooperarea, care se organizează și se desfășoară potrivit alin. (1), poate avea ca obiect, după caz, asistența judiciară internațională în materie penală, extrădarea, identificarea, blocarea, sechestrarea și confiscarea produselor și instrumentelor infracțiunii, desfășurarea anchetelor comune, schimbul de informații, asistența tehnică sau de altă natură pentru culegerea și analiza informațiilor, formarea personalului de specialitate, precum și alte asemenea activități.

ART. 61

(1) La solicitarea autorităților competente române sau ale altor state, pe teritoriul României se pot desfășura anchete comune, în vederea prevenirii și combaterii criminalității informatice.

(2) Anchetele comune prevăzute la alin. (1) se desfășoară în baza acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate de autoritățile competente.

(3) Reprezentanții autorităților competente române pot participa la anchete comune desfășurate pe teritorii ale altor state, cu respectarea legislațiilor acestora.

ART. 62

(1) Pentru asigurarea cooperării internaționale imediate și permanente în domeniul combaterii criminalității informatice se înființează, în cadrul Secției de Combatere a Criminalității Organizate și Antidrog din Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, Serviciul de combatere a criminalității informatice, ca punct de contact disponibil permanent.

(2) Serviciul de combatere a criminalității informatice are următoarele atribuții:

a) acordă asistență de specialitate și oferă date despre legislația română în materie punctelor de contact similare din alte state;

b) dispune conservarea imediată a datelor, precum și ridicarea obiectelor care conțin datele informatice sau datele referitoare la traficul informațional solicitate de o autoritate străină competentă;

c) execută sau facilitează executarea, potrivit legii, a comisiilor rogatorii solicitate în cauze privind combaterea criminalității informatice, cooperând cu toate autoritățile române competente.

ART. 63

(1) În cadrul cooperării internaționale, autoritățile străine competente pot solicita Serviciului de combatere a criminalității informatice conservarea imediată a datelor informatice ori a datelor referitoare la traficul informațional, existente într-un sistem informatic de pe teritoriul României, cu privire la care autoritatea străină urmează să formuleze o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală.

(2) Cererea de conservare imediată prevăzută la alin. (1) cuprinde următoarele:

a) autoritatea care solicită conservarea;

b) o scurtă prezentare a faptelor care fac obiectul urmăririi penale și încadrarea juridică a acestora;

- c) datele informatice care se solicită a fi conservate;
- d) orice informație disponibilă, necesară pentru identificarea deținătorului de date informatice și a localizării sistemului informatic;
- e) utilitatea datelor informatice și necesitatea conservării lor;
- f) intenția autorității străine de a formula o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală.

(3) Cererea de conservare se execută potrivit art. 54 pentru o perioadă care nu poate fi mai mică de 60 de zile și este valabilă până la luarea unei decizii de către autoritățile române competente cu privire la cererea de asistență judiciară internațională în materie penală.

ART. 64

Dacă în executarea cererii formulate potrivit art. 63 alin. (1) se constată că un furnizor de servicii al altui stat este în posesia unor date referitoare la traficul informațional, Serviciul de combatere a criminalității informatice va informa de îndată despre aceasta autoritatea străină solicitantă, comunicând totodată informațiile necesare identificării respectivului furnizor de servicii.

ART. 65

(1) O autoritate străină competentă poate avea acces la sursele publice române de date informatice publice, fără a fi necesară formularea unei solicitări în acest sens către autoritățile române.

(2) O autoritate străină competentă poate avea acces sau poate primi, prin intermediul unui sistem informatic existent pe teritoriul său, date informatice stocate în România, dacă are aprobarea persoanei autorizate, potrivit legii, să le pună la dispoziție prin intermediul aceluși sistem informatic, fără a fi necesară formularea unei solicitări în acest sens către autoritățile române.

ART. 66

Autoritățile române competente pot transmite, din oficiu, autorităților străine competente, cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal, informațiile și datele deținute, necesare pentru descoperirea infracțiunilor săvârșite prin intermediul sistemelor informatice sau pentru soluționarea de către autoritățile străine competente a cauzelor referitoare la aceste infracțiuni.

ART. 67

Art. 29 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 5 iulie 2002, se abrogă.

TITLUL IV

Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 68

Prezentul titlu reglementează conflictul de interese și regimul incompatibilităților ce pot interveni în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice.

ART. 69

(1) Prevederile prezentului titlu se aplică persoanelor care exercită următoarele demnități publice și funcții publice:

- a) Președinte al României;
- b) deputat și senator;
- c) consilier prezidențial și consilier de stat din Administrația Prezidențială;
- d) prim-ministru, ministru, ministru delegat, secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora, prefect și subprefect;
- e) magistrați;
- f) aleși locali;
- g) funcționari publici.

(2) Funcțiile asimilate celor de ministru, secretar de stat și subsecretar de stat din cadrul unor autorități publice centrale sunt cele prevăzute în actele normative privind organizarea și funcționarea acestor autorități.

(3) Prin aleși locali se înțelege primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București, președinții și vicepreședinții consiliilor județene, consilierii locali și consilierii județeni.

CAP. 2

Conflictul de interese

SECȚIUNEA 1

Definiție și principii

ART. 70

Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

ART. 71

Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public.

SECȚIUNEA a 2-a

Conflictul de interese în exercitarea funcției de membru al Guvernului și a altor funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală

ART. 72

(1) Persoana care exercită funcția de membru al Guvernului, secretar de stat, subsecretar de stat sau funcții asimilate acestora, prefect ori subprefect este obligată să nu emită un act

administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu ia sau să nu participe la luarea unei decizii în exercitarea funcției publice de autoritate, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I.

(2) Obligațiile prevăzute în alin. (1) nu privesc emiterea, aprobarea sau adoptarea actelor normative.

ART. 73

(1) Încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin. (1) constituie abatere administrativă, dacă nu este o faptă mai gravă, potrivit legii.

(2) Actele administrative emise sau actele juridice încheiate prin încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

(3) Verificarea sesizărilor privind încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin. (1) se face de către Corpul de control al primului-ministru. Rezultatul verificărilor se prezintă primului-ministru, care dispune, prin decizie, asupra măsurilor ce se impun.

(4) Dacă din verificările efectuate potrivit alin. (3) rezultă că cel în cauză a realizat faloase materiale prin săvârșirea abaterii administrative prevăzute la alin. (1), primul-ministru dispune, după caz, sesizarea organelor de urmărire penală competente sau a comisiilor competente de cercetare a averii, constituite potrivit Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici.

(5) Decizia primului-ministru poate fi atacată la Curtea de Apel București - Secția de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului.

(6) Hotărârea judecătorească irevocabilă sau, după caz, decizia primului-ministru, neatacată în termenul prevăzut la alin. (5), se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(7) Persoana care a săvârșit o abatere administrativă constatată potrivit alin. (3) - (6) este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție publică dintre cele prevăzute la art. 72 alin. (1) pentru o perioadă de 3 ani de la data publicării hotărârii judecătorești sau, după caz, a deciziei primului-ministru.

ART. 74

(1) În cazul conflictului de interese prevăzut în prezenta secțiune, primul-ministru poate fi sesizat de orice persoană sau se poate sesiza din oficiu.

(2) Persoanei care a sesizat conflictul de interese i se comunică, în scris, modul de soluționare a sesizării, în termen de 30 de zile de la data soluționării acesteia.

ART. 75

Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim ca urmare a existenței unui conflict de interese prevăzut în prezenta secțiune se poate adresa instanței de judecată competente, potrivit legii, în funcție de natura actului emis sau încheiat.

SECȚIUNEA a 3-a

Conflictul de interese privind aleșii locali

ART. 76

(1) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București sunt obligați să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu emită o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I.

(2) Actele administrative emise sau actele juridice încheiate ori dispozițiile emise cu încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

(3) Dacă în urma controlului asupra legalității actelor juridice încheiate sau emise de persoanele prevăzute la alin. (1) rezultă că alesul local în cauză a realizat faloase materiale, prefectul dispune, după caz, sesizarea organelor de urmărire penală competente sau a comisiilor competente de cercetare a averii, constituite potrivit Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici.

(4) Orice persoană interesată poate sesiza, în scris, prefectul în legătură cu faptele prevăzute la alin. (1). Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

ART. 77

Conflictele de interese pentru președinții și vicepreședinții consiliilor județene sau consilierii locali și județeni sunt prevăzute în art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 78

Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim ca urmare a existenței unui conflict de interese prevăzut în prezenta secțiune se poate adresa instanței de judecată competente, potrivit legii, în funcție de natura actului emis sau încheiat.

SECȚIUNEA a 4-a

Conflictul de interese privind funcționarii publici

ART. 79

(1) Funcționarul public este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) participă în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, cu funcționari publici care au calitatea de soț sau rudă de gradul I;

c) interesele sale patrimoniale, ale soțului sau rudelor sale de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției publice.

(2) În cazul existenței unui conflict de interese, funcționarul public este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcției publice, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1), conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct funcționarul public în cauză, va desemna un alt funcționar public, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.

(4) Încălcarea dispozițiilor alin. (2) poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

CAP. 3

Incompatibilități

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 80

Incompatibilitățile privind demnitățile publice și funcțiile publice sunt cele reglementate de Constituție, de legea aplicabilă autorității sau instituției publice în care persoanele ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică își desfășoară activitatea, precum și de dispozițiile prezentului titlu.

SECȚIUNEA a 2-a

Incompatibilități privind calitatea de parlamentar

ART. 81

(1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, potrivit Constituției, cu excepția celei de membru al Guvernului.

(2) Prin funcții publice de autoritate, incompatibile cu calitatea de deputat sau de senator, se înțelege funcțiile din administrația publică asimilate celor de ministru, funcțiile de secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate celor de secretar de stat și subsecretar de stat din cadrul organelor de specialitate din subordinea Guvernului sau a ministerelor, funcțiile din Administrația Prezidențială, din aparatul de lucru al Parlamentului și al Guvernului, funcțiile de conducere specifice ministerelor, celorlalte autorități și instituții publice, funcțiile de consilieri locali și consilieri județeni, de prefecți și subprefecți și celelalte funcții de conducere din aparatul propriu al prefecturilor, funcțiile de primar, viceprimar și secretar ai unităților administrativ-teritoriale, funcțiile de conducere și execuție din serviciile publice descentralizate ale ministerelor și celorlalte organe din unitățile administrativ-teritoriale și din aparatul propriu și serviciile publice ale consiliilor județene și consiliilor locale, precum și funcțiile care, potrivit legii, nu permit persoanelor care le dețin să candideze în alegeri.

ART. 82

(1) Calitatea de deputat și senator este, de asemenea, incompatibilă cu:

- a) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;
- b) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociaților la societățile comerciale prevăzute la lit. a);
- c) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. a);

d) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;
e) calitatea de comerciant persoană fizică;
f) calitatea de membru al unui grup de interes economic;
g) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(2) *** Abrogat

(3) Deputații și senatorii pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

ART. 82¹

(1) *Deputatul sau senatorul care, pe durata exercitării mandatului de parlamentar, dorește să exercite și profesia de avocat nu poate să pledeze în cauzele ce se judecă de către judecătorii sau tribunale și nici nu poate acorda asistență juridică la parchetele de pe lângă aceste instanțe.*

(2) *Deputatul sau senatorul aflat în situația prevăzută la alin. (1) nu poate acorda asistență juridică învinuiților sau inculpaților și nici nu îi poate asista în instanțe în cauzele penale privind:*

a) infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție, precum și infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene, prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare;

c) infracțiunile privind traficul de persoane și infracțiunile în legătură cu traficul de persoane, prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare;

d) infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, cu modificările ulterioare;

e) infracțiunile contra siguranței statului, prevăzute în art. 155 - 173 din Codul penal;

f) infracțiunile care împiedică înfăptuirea justiției, prevăzute în art. 259 - 272 din Codul penal;

g) infracțiunile contra păcii și omenirii, prevăzute în art. 356 - 361 din Codul penal.

(3) *Deputatul sau senatorul aflat în situația prevăzută la alin. (1) nu poate să pledeze în cauzele civile sau comerciale împotriva statului, a autorităților sau instituțiilor publice, a companiilor naționale ori a societăților naționale în care acestea sunt părți. De asemenea, nu poate să pledeze în procese intentate statului român, în fața instanțelor internaționale.*

(4) *Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în cauzele în care avocatul este parte în proces sau acordă asistență ori reprezentare soțului sau rudelor până la gradul IV inclusiv.*

ART. 83

(1) *Deputatul sau senatorul care la data intrării în vigoare a prezentului titlu se află în una dintre incompatibilitățile prevăzute de art. 81 și 82 va informa, în termen de 15 zile, Biroul permanent al Camerei din care face parte.*

(2) În termen de 60 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), deputatul sau senatorul va opta între mandatul de parlamentar și funcția care generează incompatibilitatea, demisionând din una dintre funcții.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2), dacă starea de incompatibilitate continuă să existe, deputatul sau senatorul este considerat demisionat din funcția de deputat sau de senator. Demisia se aduce la cunoștința Camerei din care face parte parlamentarul. Hotărârea Camerei prin care se constată demisia se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Procedura de constatare a incompatibilității este cea prevăzută în Regulamentul Camerei Deputaților și în Regulamentul Senatului.

SECȚIUNEA a 3-a

Incompatibilități privind funcția de membru al Guvernului și alte funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală

ART. 84

(1) Funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu:

a) orice altă funcție publică de autoritate, cu excepția celei de deputat sau de senator ori a altor situații prevăzute de Constituție;

b) o funcție de reprezentare profesională salarizată în cadrul organizațiilor cu scop comercial;

c) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;

d) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. c);

e) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. c);

f) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

g) calitatea de comerciant persoană fizică;

h) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

i) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(2) Funcția de secretar de stat, funcția de subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora sunt incompatibile cu exercitarea altei funcții publice de autoritate, precum și cu exercitarea funcțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) - i).

(3) În mod excepțional, Guvernul poate aproba participarea persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) ca reprezentanți ai statului în adunarea generală a acționarilor ori ca membri în consiliul de administrație al regiilor autonome, companiilor sau societăților naționale, instituțiilor publice ori al societăților comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, de interes strategic sau în cazul în care un interes public impune aceasta.

(4) Membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat și persoanele care îndeplinesc funcții asimilate acestora pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

ART. 85

(1) Funcția de prefect și subprefect este incompatibilă cu:

- a) calitatea de deputat sau senator;
- b) funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București;
- c) funcția de consilier local sau consilier județean;
- d) o funcție de reprezentare profesională salarizată în cadrul organizațiilor cu scop comercial;
- e) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;
- f) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. e);
- g) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. e);
- h) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;
- i) calitatea de comerciant persoană fizică;
- j) calitatea de membru al unui grup de interes economic;
- k) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(2) Prefecții și subprefecții pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

ART. 86

(1) Persoana care exercită una dintre funcțiile publice de autoritate prevăzute la [art. 84](#) și [85](#) este obligată, la data depunerii jurământului sau, după caz, la data numirii în funcție, să declare că nu se află în unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege.

(2) În cazul în care, în timpul exercitării funcției publice de autoritate prevăzute la [art. 84](#) și [85](#), apare unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege, se procedează după cum urmează:

- a) pentru funcția de prim-ministru, ministru și ministru delegat, se aplică dispozițiile corespunzătoare din [Legea nr. 90/2001](#) privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor;
- b) pentru funcția de secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora, precum și pentru funcția de prefect și subprefect, constatarea cazului de incompatibilitate se face de ministrul administrației publice, care îl va informa pe primul-ministru, pentru a dispune măsurile necesare.

SECȚIUNEA a 4-a

Incompatibilități privind aleșii locali

ART. 87

(1) Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:

- a) funcția de consilier local;
- b) funcția de prefect sau subprefect;
- c) calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă, indiferent de durata acestuia;
- d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice;
- e) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la o societate comercială;
- f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;
- g) calitatea de comerciant persoană fizică;
- h) calitatea de membru al unui grup de interes economic;
- i) calitatea de deputat sau senator;
- j) funcția de ministru, secretar de stat, subsecretar de stat sau o altă funcție asimilată acestora;
- k) orice alte funcții publice sau activități remunerate, în țară sau în străinătate, cu excepția funcției de cadru didactic sau a funcțiilor în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale.

(2) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București nu pot deține, pe durata exercitării mandatului, funcția de consilier județean.

(3) Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

ART. 88

(1) Funcția de consilier local sau consilier județean este incompatibilă cu:

- a) funcția de primar sau viceprimar;
- b) funcția de prefect sau subprefect;
- c) calitatea de funcționar public sau angajat cu contract individual de muncă în aparatul propriu al consiliului local respectiv sau în aparatul propriu al consiliului județean ori al prefecturii din județul respectiv;
- d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, asociat, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la regiile autonome și societățile comerciale de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local ori a consiliului județean respectiv sau la regiile autonome și societățile comerciale de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

e) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociaților la o societate comercială de interes local ori la o societate comercială de interes național care își are sediul sau care deține filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

f) funcția de reprezentant al statului la o societate comercială care își are sediul ori care deține filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

g) calitatea de deputat sau senator;

h) funcția de ministru, secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora.

(2) O persoană nu poate exercita în același timp un mandat de consilier local și un mandat de consilier județean.

ART. 89

(1) Calitatea de ales local este incompatibilă și cu calitatea de acționar semnificativ la o societate comercială înființată de consiliul local, respectiv de consiliul județean.

(2) Incompatibilitatea există și în situația în care soțul sau rudele de gradul I ale alesului local dețin calitatea de acționar semnificativ la unul dintre agenții economici prevăzuți la alin. (1).

(3) Prin acționar semnificativ se înțelege persoana care exercită drepturi aferente unor acțiuni care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social sau îi conferă cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală.

ART. 90

(1) Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care funcțiile sau calitățile respective sunt deținute de soțul sau rudele de gradul I ale alesului local.

ART. 91

(1) Starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului, iar în cazul prevăzut la [art. 88](#) alin. (2), după validarea celui de-al doilea mandat, respectiv după numirea sau angajarea alesului local, ulterior validării mandatului, într-o funcție incompatibilă cu cea de ales local.

(2) În cazul prevăzut la [art. 89](#), incompatibilitatea cu calitatea de ales local intervine la data la care alesul local, soțul sau ruda de gradul I a acestuia devin acționari.

(3) Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) În situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.

(5) Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) În cazul primarilor, prefectul va propune Guvernului stabilirea datei pentru alegerea unui nou primar, iar în cazul consilierilor locali și consilierilor județeni, se va proceda la validarea mandatului unui supleant, potrivit prevederilor Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 92

(1) Încălcarea dispozițiilor art. 90 atrage încetarea de drept a mandatului de ales local la data încheierii contractelor.

(2) Consilierii locali și consilierii județeni care au contracte încheiate cu încălcarea art. 90 au obligația ca, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să renunțe la contractele încheiate. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.

(3) Încălcarea obligației prevăzute la alin. (2) atrage încetarea de drept a mandatului de ales local.

(4) Constatarea încetării mandatului de consilier local sau consilier județean se face prin ordin al prefectului, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale.

(5) Ordinul emis de prefect potrivit alin. (4) poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) Prevederile alin. (1) și (3) nu se aplică dacă, până la emiterea ordinului de către prefect, se face dovada că încălcarea dispozițiilor art. 90 a încetat.

ART. 93

(1) Prevederile art. 90 se aplică și persoanelor încadrate cu contract individual de muncă în aparatul propriu al consiliului local sau al consiliului județean ori la regiile autonome aflate sub autoritatea consiliilor respective sau la societățile înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.

(2) Încălcarea de către persoanele prevăzute la alin. (1) a dispozițiilor art. 90 atrage încetarea de drept a raporturilor de muncă.

(3) Constatarea încetării raporturilor de muncă se face prin ordin sau dispoziție a conducătorilor autorităților publice sau ai agenților economici prevăzuți la alin. (1). Prevederile art. 92 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 5-a

Incompatibilități privind funcționarii publici

ART. 94

(1) Calitatea de funcționar public este incompatibilă cu orice altă funcție publică decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică.

(2) Funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;

b) în cadrul cabinetului demnitarului, cu excepția cazului în care funcționarul public este suspendat din funcția publică, în condițiile legii, pe durata numirii sale;

c) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ, din sectorul public sau privat, în cadrul unei asociații familiale sau ca persoană fizică autorizată;

d) în calitate de membru al unui grup de interes economic.

(2¹) Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2) lit. a) și c), funcționarul public care este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să reprezinte sau să participe în calitate de reprezentant al autorității ori instituției publice în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere constituite în temeiul actelor normative în vigoare.

(3) Funcționarii publici care, în exercitarea funcției publice, au desfășurat activități de monitorizare și control cu privire la societăți comerciale sau alte unități cu scop lucrativ de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. c) nu pot să-și desfășoare activitatea și nu pot acorda consultanță de specialitate la aceste societăți timp de 3 ani după ieșirea din corpul funcționarilor publici.

(4) Funcționarii publici nu pot fi mandatar ai unor persoane în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția publică pe care o exercită.

(5) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), la încheierea mandatului demnitarului, funcționarul public este reîncadrat în funcția publică deținută sau într-o funcție similară.

ART. 95

(1) Nu sunt permise raporturile ierarhice directe în cazul în care funcționarii publici respectivi sunt soți sau rude de gradul I.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care șeful ierarhic direct are calitatea de demnitar.

(3) Persoanele care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) vor opta, în termen de 60 de zile, pentru încetarea raporturilor ierarhice directe sau renunțarea la calitatea de demnitar.

(4) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor prevăzute la alin. (1) sau (2).

(5) Situațiile prevăzute la alin. (1) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată de către șeful ierarhic superior al funcționarilor publici respectivi, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre funcționarii publici soți sau rude de gradul I.

(6) Situațiile prevăzute la alin. (2) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată, după caz, de către primul-ministru, ministru sau prefect, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre demnitar și funcționarul public soț sau rudă de gradul I.

ART. 96

(1) Funcționarii publici pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

(2) În situația funcționarilor publici care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (1), documentele care alcătuiesc dosarul profesional sunt gestionate de către autoritatea sau instituția publică la care aceștia sunt numiți.

ART. 97

(1) Funcționarul public poate candida pentru o funcție eligibilă sau poate fi numit într-o funcție de demnitate publică.

(2) Raportul de serviciu al funcționarului public se suspendă:

- a) pe durata campaniei electorale, până în ziua ulterioară alegerilor, dacă nu este ales;
- b) până la încetarea funcției eligibile sau a funcției de demnitate publică, în cazul în care funcționarul public a fost ales sau numit.

ART. 98

(1) Funcționarii publici pot fi membri ai partidelor politice legal constituite.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să fie membri ai organelor de conducere ale partidelor politice și să exprime sau să apere în mod public pozițiile unui partid politic.

(3) Funcționarii publici care, potrivit legii, fac parte din categoria înalților funcționari publici nu pot fi membri ai unui partid politic, sub sancțiunea destituirii din funcția publică.

CAP. 4

Alte conflicte de interese și incompatibilități

ART. 99

(1) Persoanelor care exercită următoarele demnități publice și funcții publice de autoritate din cadrul autorităților și instituțiilor aflate exclusiv sub control parlamentar:

- a) membrii Curții de Conturi;
- b) președintele Consiliului Legislativ și președinții de secție;
- c) Avocatul Poporului și adjuncții săi;
- d) membrii Consiliului Concurenței;
- e) membrii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;
- f) guvernatorul, prim-viceguvernatorul, viceguvernatorii, membrii consiliului de administrație și angajații cu funcții de conducere ai Băncii Naționale a României;
- g) directorul Serviciului Român de Informații, prim-adjunctul și adjuncții săi;
- h) directorul Serviciului de Informații Externe și adjuncții săi;
- i) membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;
- j) membrii Consiliului Național al Audiovizualului;
- k) membrii consiliilor de administrație și ai comitetelor directoare ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune;
- l) membrii Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității;
- m) directorul general și membrii consiliului director al Agenției Naționale de Presă

ROMPRES

li se aplică dispozițiile [art. 72](#) și regimul incompatibilităților prevăzut în prezentul titlu pentru miniștri și, respectiv, secretari de stat, precum și incompatibilitățile prevăzute în legi speciale.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

(3) Dispozițiile art. 73 și 74 se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute la alin. (1) de către comisiile de specialitate ale Parlamentului.

(4) Persoanele care ocupă demnitățile publice și funcțiile publice de autoritate din cadrul autorităților și instituțiilor prevăzute la alin. (1), dacă se află într-un caz de incompatibilitate, vor informa, în termen de 15 zile, Biroul permanent al Camerei Deputaților și, respectiv, Senatului.

(5) În termen de 60 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (4), persoanele care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute la alin. (1) vor opta între aceste funcții și cele care sunt incompatibile cu acestea, demisionând din funcția care a generat cazul de incompatibilitate.

(6) După expirarea termenului prevăzut la alin. (5), dacă starea de incompatibilitate continuă să existe, persoana care ocupă funcția sau demnitatea publică este considerată demisionată din această funcție. Demisia se aduce la cunoștința Camerei Deputaților și, respectiv, Senatului. Hotărârea Camerei prin care se constată demisia se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 100

(1) Consilierilor prezidențiali și consilierilor de stat din Administrația Prezidențială li se aplică dispozițiile art. 72 și regimul incompatibilităților prevăzut în prezentul titlu pentru miniștri și, respectiv, secretari de stat.

(2) Consilierii prezidențiali și consilierii de stat din Administrația Prezidențială pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

(3) Dispozițiile art. 73 și 74 se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute la alin. (1) de către Președintele României.

(4) Procedurile de constatare a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute la alin. (1) sunt cele stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al Administrației Prezidențiale.

ART. 100¹

În mod excepțional, pentru persoanele numite, potrivit legii, de Președintele României, de Parlament, la propunerea acestuia, sau de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, birourile permanente ale Camerelor, în ședință comună, pot aproba, la sesizarea Președintelui României, îndeplinirea, în continuare, a funcției care a generat cazul de incompatibilitate, dacă un interes public impune aceasta.

CAP. 5

Reglementări privind magistrații

ART. 101

Funcția de judecător și procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

ART. 102

Magistraților le este interzis:

- a) să desfășoare activități de arbitraj în litigii civile, comerciale sau de altă natură;
- b) să aibă calitatea de asociat, membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare sau financiare, companii naționale, societăți naționale ori regii autonome;
- c) să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpușe;
- d) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.

ART. 103

(1) Magistrații nu se subordonează scopurilor și doctrinelor politice.

(2) Magistrații nu pot să facă parte din partide politice ori să desfășoare activități cu caracter politic.

(3) Magistrații au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea convingerilor lor politice.

ART. 104

Magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

ART. 105

(1) Magistraților le este interzis să participe la judecarea unei cauze, în calitate de judecător sau procuror:

- a) dacă sunt soți sau rude până la gradul IV inclusiv între ei;
- b) dacă ei, soții sau rudele lor până la gradul IV inclusiv au vreun interes în cauză.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și magistratului care participă, în calitate de judecător sau procuror, la judecarea unei cauze în căile de atac, atunci când soțul sau ruda până la gradul IV inclusiv a magistratului a participat, ca judecător sau procuror, la judecarea în fond a acelei cauze.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se completează cu prevederile Codului de procedură civilă și ale Codului de procedură penală referitoare la incompatibilități, abținere și recuzare.

ART. 106

(1) Judecătorul care devine avocat nu poate pune concluzii la instanța unde a funcționat, timp de 2 ani de la încetarea calității de judecător.

(2) Procurorul care devine avocat nu poate acorda asistență juridică la organele de urmărire penală din localitatea unde a funcționat, timp de 2 ani de la încetarea calității de procuror.

ART. 107

Magistrații au obligația de a aduce de îndată la cunoștința președintelui instanței sau, după caz, a procurorului general în subordinea căruia funcționează orice ingerință în actul de justiție, de natură politică sau economică, din partea unei persoane fizice sau juridice ori a unui grup de persoane.

ART. 108

(1) Încălcarea dispozițiilor art. 101 - 105 și 107 constituie abateri disciplinare și se sancționează, în raport cu gravitatea abaterilor, cu:

- a) suspendarea din funcție pe timp de maximum 6 luni;
- b) îndepărtarea din magistratură.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică de către Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit procedurii stabilite în Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Judecătorul sau procurorul sancționat cu îndepărtarea din magistratură nu poate ocupa nici o funcție de specialitate juridică timp de 3 ani.

ART. 109

(1) Magistrații pot participa la elaborarea de publicații sau studii de specialitate, a unor lucrări literare ori științifice sau la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic.

(2) Magistrații pot fi membri ai unor comisii de examinare sau de elaborare a unor proiecte de acte normative, a unor documente interne sau internaționale.

ART. 110

Dispozițiile art. 101 - 104, 107 și 109 se aplică în mod corespunzător și judecătorilor Curții Constituționale.

CAP. 6

Dispoziții comune

ART. 111

(1) Persoanele care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu vor depune o declarație de interese, pe propria răspundere, cu privire la funcțiile și activitățile pe care le desfășoară, cu excepția celor legate de mandatul sau funcția publică pe care o exercită.

(2) *Funcțiile și activitățile care se includ în declarația de interese sunt:*

a) calitatea de asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale;

b) funcția de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, regiilor autonome, companiilor/societăților naționale, instituțiilor de credit, grupurilor de interes economic, asociațiilor sau fundațiilor ori al altor organizații neguvernamentale;

c) calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și/sau sindicale;

d) calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuite sau neretribuite, deținute în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1), care nu îndeplinesc alte funcții sau nu desfășoară alte activități decât cele legate de mandatul sau funcția pe care o exercită, depun o declarație în acest sens.

ART. 112

(1) Declarația de interese se depune în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi sau în termen de 15 zile de la data validării mandatului ori, după caz, de la data numirii în funcție.

(2) Persoanele care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu vor actualiza declarațiile de interese ori de câte ori intervin schimbări care, potrivit art. 111 alin. (2), trebuie înscrise în aceste declarații. Actualizarea se face în termen de 30 de zile de la data începerii, modificării sau încetării funcțiilor sau activităților.

ART. 113

(1) Declarațiile de interese sunt publice și se depun după cum urmează:

- a) Președintele României, la șeful Cancelariei Administrației Prezidențiale;
- b) deputații și senatorii, la secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte;
- c) consilierii prezidențiali și consilierii de stat din Administrația Prezidențială, la șeful Cancelariei Administrației Prezidențiale;
- d) membrii Guvernului, secretarii de stat și subsecretarii de stat, la secretarul general al Guvernului;
- e) persoanele care îndeplinesc funcții asimilate celei de ministru, secretar de stat sau subsecretar de stat, la secretarul general al autorității publice sub controlul căreia se află;
- f) magistrații, la președintele instanței sau la conducătorul parchetului la care funcționează; președinții instanțelor și conducătorii parchetelor, la președinții instanțelor și, respectiv, conducătorii parchetelor superioare; președintele Curții Supreme de Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, la Consiliul Superior al Magistraturii;
- g) prefecții și subprefecții, la secretarul general al prefecturii;
- h) aleșii locali, la secretarul unității administrativ-teritoriale;
- i) funcționarii publici, la compartimentul de resurse umane din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau, după caz, al unităților din care fac parte.

(2) Numele persoanelor prevăzute la alin. (1), care, în mod nejustificat, nu depun declarația de interese potrivit art. 112, se publică pe paginile de Internet ale Parlamentului, Guvernului, ministerelor, celorlalte autorități ori instituții publice centrale, prefecturilor sau consiliilor județene, după caz.

(3) Evidența declarațiilor de interese se consemnează într-un registru special, denumit "Registrul declarațiilor de interese", al cărui model se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

ART. 114

(1) Se interzice folosirea de către o persoană care exercită o demnitate publică sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezentul titlu, în interes privat, a simbolurilor care au legătură cu exercițiul demnității sau funcției sale.

(2) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi numele însoțit de calitatea persoanei care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu în orice formă de publicitate a unui agent economic român sau străin, precum și a vreunui produs comercial, național sau străin.

(3) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi imaginea publică, numele, vocea sau semnătura persoanei care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu pentru orice formă de publicitate privitoare la o activitate care aduce profit, cu excepția publicității gratuite pentru scopuri caritabile.

(4) Se interzice persoanelor care exercită o demnitate publică sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezentul titlu folosirea sau exploatarea directă sau indirectă a informațiilor

care nu sunt publice, obținute în legătură cu exercitarea atribuțiilor, în scopul obținerii de avantaje pentru ei sau pentru alții.

CAP. 7

Dispoziții finale

ART. 115

Alte cazuri de incompatibilități și interdicții sunt cele stabilite prin legi speciale.

ART. 116

(1) Prefecții sunt obligați să verifice, în cel mult 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, situația tuturor aleșilor locali din județ. În acest scop, conducătorii autorităților și instituțiilor publice, precum și conducătorii oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale sunt obligați să pună la dispoziția prefectului și a persoanelor împuternicite de acesta datele solicitate, necesare stabilirii persoanelor cărora le sunt aplicabile incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute de prezentul titlu.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) atrage aplicarea de sancțiuni, potrivit legii.

ART. 117

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, art. 30, art. 60 alin. (1) lit. b), art. 62, art. 72 alin. (2) lit. b), art. 131 și teza finală a art. 152 "iar consilierii în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi își vor exercita mandatul până la următoarele alegeri locale" din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2002 privind instituirea unor interdicții pentru aleșii locali și funcționarii publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 2 februarie 2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 378/2002.

TITLUL V

Grupurile de interes economic

CAP. 1

Grupurile de interes economic

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 118

(1) Grupul de interes economic - G.I.E. reprezintă o asocieră între două sau mai multe persoane fizice sau juridice, constituită pe o perioadă determinată, în scopul înlesnirii sau dezvoltării activității economice a membrilor săi, precum și al îmbunătățirii rezultatelor activității respective.

(2) Grupul de interes economic este persoană juridică cu scop patrimonial, care poate avea calitatea de comerciant sau necomerciant.

(3) Numărul membrilor unui grup de interes economic nu poate fi mai mare de 20.

(4) Activitatea grupului trebuie să se raporteze la activitatea economică a membrilor săi și să aibă doar un caracter accesoriu față de aceasta.

(5) Grupul nu poate:

a) exercita, în mod direct sau indirect, o activitate de administrare ori de supraveghere a activității membrilor săi sau a unei alte persoane juridice, în special în domeniile personalului, finanțelor și investițiilor;

b) să dețină acțiuni, părți sociale sau de interes, în mod direct sau indirect, la una dintre societățile comerciale membre; deținerea de acțiuni, părți sociale sau de interes în altă societate comercială este permisă doar în măsura în care aceasta este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor grupului și dacă se face în numele membrilor;

c) angaja mai mult de 500 de persoane;

d) fi folosit de către o societate comercială în scopul creditării, în alte condiții decât cele prevăzute expres de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a unui administrator ori director al societății comerciale sau a soțului, rudelor sau afiniilor până la gradul IV inclusiv ai administratorului sau ai directorului respectiv; de asemenea, dacă operațiunea de creditare privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris;

e) fi folosit de către o societate comercială în scopul transmiterii de bunuri, în alte condiții decât cele prevăzute expres de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la și de la administratorul sau directorul societății comerciale ori soțul, rudele sau afiniile până la gradul IV inclusiv ai administratorului sau ai directorului respectiv; de asemenea, dacă operațiunea privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris, cu excepția cazului în care una dintre societățile comerciale respective este filiala celeilalte;

f) să fie membru al altui grup de interes economic sau grup european de interes economic.

(6) Grupul de interes economic nu poate emite acțiuni, obligațiuni sau alte titluri negociabile.

ART. 119

(1) Membrii grupului de interes economic răspund nelimitat pentru obligațiile grupului și solidar, în lipsa unei stipulații contrare cu terții co-contractanți. Creditorii grupului se vor îndrepta mai întâi împotriva acestuia pentru obligațiile lui și, numai dacă acesta nu le plătește în termen de cel mult 15 zile de la data punerii în întârziere, se vor putea îndrepta împotriva membrilor grupului.

(2) Prin derogare, la prevederile alin. (1) și în măsura în care actul constitutiv o permite, un membru nou al grupului poate fi exonerat de obligațiile acestuia, născute anterior aderării

sale; hotărârea de exonerare este opozabilă terților de la data menționării în registrul comerțului și a publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

SECȚIUNEA a 2-a

Constituirea grupului de interes economic

ART. 120

(1) Grupul de interes economic se constituie prin contract semnat de toți membrii și încheiat în formă autentică, denumit act constitutiv.

(2) Semnatarii actului constitutiv, precum și persoanele care au un rol determinant în constituirea grupului sunt considerați fondatori.

(3) Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, dare de mită, luare de mită, primire de foloase necuvenite, trafic de influență, mărturie mincinoasă, fals, uz de fals, precum și pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, infracțiunile prevăzute de Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și infracțiunile de spălare a banilor prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, cu modificările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică, în mod corespunzător, și persoanelor cu funcții de administrator, cenzor și lichidator al grupului de interes economic.

ART. 121

(1) Grupul de interes economic se poate constitui cu sau fără capital.

(2) În cazul în care membrii grupului decid afectarea unui anume capital pentru desfășurarea activității grupului, aporturile membrilor nu trebuie să aibă o valoare minimă și pot avea orice natură.

(3) Drepturile membrilor grupului nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile; orice clauză contrară se consideră nulă.

ART. 122

(1) Actul constitutiv al grupului de interes economic stabilește modul de organizare a grupului, în condițiile stabilite de prezentul titlu, și va cuprinde:

a) denumirea, precedată sau urmată de sintagma "grup de interes economic" ori de inițialele "G.I.E.", sediul și, dacă este cazul, emblema grupului;

b) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia membrilor, persoane fizice; denumirea, forma juridică, sediul și naționalitatea membrilor, persoane juridice;

c) codul numeric personal al membrilor, persoane fizice; codul de identificare a membrilor, persoane juridice, în funcție de forma juridică a acestora;

d) obiectul de activitate al grupului, cu precizarea domeniului și a activității principale, precum și a naturii comerciale sau necomerciale a activității;

e) capitalul scris și cel vărsat, cu menționarea aportului fiecărui membru și a modului de vărsare a acestuia, valoarea aportului în natură și a modului de evaluare, în cazul în care grupul se constituie cu capital;

f) durata grupului;

g) membrii care reprezintă și administrează grupul sau administratorii nemembri, persoane fizice ori juridice, puterile ce li s-au conferit acestora și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat, precum și condițiile în care aceștia pot fi revocați;

h) clauze privind controlul gestiunii grupului de către organele statutare, controlul acesteia de către membri, precum și documentele la care aceștia vor putea să aibă acces pentru a se informa și a-și exercita controlul;

i) sediile secundare - sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică -, atunci când se înființează o dată cu grupul, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;

j) modul de dizolvare și de lichidare a grupului.

(2) Orice modificare a actului constitutiv va fi realizată în condițiile prevăzute la încheierea sa, va fi menționată în registrul comerțului și va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a; modificările sunt opozabile de la data publicării.

ART. 123

(1) În cursul existenței sale, grupul de interes economic poate accepta membri noi, cu votul unanim al membrilor săi.

(2) Orice membru al grupului se poate retrage în condițiile prevăzute de actul constitutiv, cu condiția îndeplinirii prealabile a obligațiilor sale specifice de membru.

ART. 124

(1) La autentificarea actului constitutiv se va prezenta dovada eliberată de oficiul registrului comerțului privind disponibilitatea firmei și a emblemei. Se va prezenta, de asemenea, dovada că grupul are, în baza unor acte legale, un sediu la adresa indicată.

(2) Sediul grupului trebuie stabilit:

a) fie la locul în care se află administrația centrală a grupului;

b) fie la locul în care se află administrația centrală a unuia dintre membrii grupului sau, în cazul unei persoane fizice, activitatea principală a acesteia, dacă grupul exercită o activitate în locul menționat.

(3) La sediul indicat de grup vor putea funcționa mai multe persoane juridice, dacă cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat sau membru în fiecare dintre aceste persoane juridice.

(4) Notarul public va refuza autentificarea actului constitutiv, dacă din documentația prezentată nu rezultă că sunt îndeplinite condițiile legale.

SECȚIUNEA a 3-a

Înmatricularea grupului de interes economic

ART. 125

(1) În termen de 15 zile de la data autentificării actului constitutiv, fondatorii sau administratorii grupului ori un împuternicit al acestora vor cere înmatricularea grupului în registrul comerțului în a cărui rază teritorială își va avea sediul grupul.

(2) Cererea va fi însoțită de:

a) actul constitutiv al grupului;

b) dovada efectuării vărsămintelor, în condițiile actului constitutiv, dacă este cazul;

c) dacă este cazul, actele privind proprietatea asupra aporturilor în natură, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sunt grevate;

d) actele constatatoare ale operațiunilor încheiate în contul grupului și aprobate de membri;

e) dovada sediului declarat;

f) declarația pe propria răspundere a fondatorilor, administratorilor și cenzorilor că îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul titlu.

(3) Autorizațiile de funcționare a grupului vor fi solicitate de către Biroul unic din cadrul oficiului registrului comerțului, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 126

(1) În cazul în care cerințele legale sunt îndeplinite, judecătorul-delegat, prin încheiere pronunțată în termen de 5 zile de la îndeplinirea acestor cerințe, va autoriza constituirea grupului și va dispune înmatricularea lui în registrul comerțului, în condițiile prevăzute de Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Încheierea de înmatriculare va reda mențiunile actului constitutiv prevăzute la art. 122.

ART. 127

(1) Grupul de interes economic dobândește personalitate juridică de la data înmatriculării sale în registrul comerțului.

(2) Înmatricularea se efectuează în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului-delegat prin care se autorizează înmatricularea grupului.

(3) Înmatricularea nu prezumă calitatea de comerciant a grupului.

(4) Grupul de interes economic având calitatea de comerciant poate îndeplini, în nume propriu, cu titlu principal și într-o manieră obișnuită, toate faptele de comerț necesare realizării scopului său.

ART. 128

Vor fi supuse înregistrării obligatorii, în condițiile legii, următoarele:

a) orice modificare a actului constitutiv al grupului, inclusiv orice modificare în componența grupului;

b) înființarea sau desființarea tuturor sucursalelor, reprezentanțelor și celorlalte entități fără personalitate juridică;

c) hotărârea judecătorească prin care se declară nulitatea grupului;

d) hotărârea de desemnare a administratorului sau administratorilor grupului, numele/denumirea acestora, mențiunea dacă administratorii pot acționa individual sau împreună, precum și încetarea atribuțiilor acestora;

e) cesiunea, în tot sau în parte, a părților de interes ale unui membru;

f) hotărârea membrilor grupului sau hotărârea judecătorească de dizolvare a grupului;

g) hotărârea de desemnare a lichidatorilor grupului, numele/denumirea acestora, precum și încetarea atribuțiilor acestora;

h) terminarea lichidării grupului;

i) propunerea de mutare a sediului într-un stat străin;

j) clauza prin care noii membri sunt exonerati de la plata datoriilor grupului, nascute anterior aditerii lor in grup.

ART. 129

Grupul de interes economic este obligat sa publice integral, in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, in conditiile legii:

- a) actul constitutiv al grupului;
- b) actele modificatoare ale acestuia;
- c) mentiunile referitoare la codul de inregistrare al grupului, data si locul inregistrarii, precum si radierea grupului;
- d) documentele si mentiunile prevazute la [art. 128](#) lit. b) - j).

ART. 130

Dispozitiile referitoare la constituirea, inmatricularea si functionarea filialelor si sucursalelor societatilor comerciale, prevazute de [Legea nr. 31/1990](#), republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se aplica in mod corespunzator filialelor si, respectiv, sucursalelor grupului de interes economic.

ART. 131

(1) Sediul grupului de interes economic poate fi mutat intr-un stat strain, prin decizia membrilor grupului, luata in unanimitate.

(2) In termen de 15 zile de la adoptarea deciziei prevazute la alin. (1), aceasta va fi mentionata, prin grija administratorilor grupului, in registrul comerțului si publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a.

(3) In termen de doua luni de la data publicarii deciziei in Monitorul Oficial al Romaniei, orice persoana interesata poate face opozitie la decizia de transfer al sediului, pentru motive de ordine publica, in conditiile prevazute de [art. 62](#) din [Legea nr. 31/1990](#), republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(4) Hotararea judecatoreasca irevocabila prin care se solutioneaza opozitia la decizia de transfer al sediului se mentioneaza, din oficiu, in registrul comerțului.

(5) Inregistrarea grupului in registrul corespunzator din statul strain nu va fi opozabila terților decat dupa momentul in care decizia de schimbare a sediului devine efectiva.

(6) Radierea grupului din registrul comerțului este posibila doar ulterior prezentarii dovezii efectuării inregistrării grupului in registrul din statul strain.

(7) Pana la efectuarea mentiunii cu privire la radierea grupului, in registrul comerțului, terții se pot prevala de sediul grupului din Romania, cu exceptia cazului in care grupul face dovada ca acestia au cunoscut existenta sediului din statul strain.

ART. 132

(1) Reprezentantii grupului sunt obligati sa depuna la oficiul registrului comerțului semnaturile lor, la data completării cererii de inregistrare, daca au fost numiti prin actul constitutiv, iar cei aleși in timpul functionării grupului, in termen de 15 zile de la alegere.

(2) Dispozitia alin. (1) se aplica in mod corespunzator si conducătorilor sucursalelor.

SECȚIUNEA a 4-a

Efectele încălcării cerințelor legale de constituire a grupului de interes economic

ART. 133

Când actul constitutiv nu cuprinde mențiunile prevăzute de lege ori cuprinde clauze prin care se încalcă o dispoziție imperativă a legii sau când nu s-a îndeplinit o cerință legală pentru constituirea grupului, judecătorul-delegat, din oficiu sau la cererea oricărui membru ori a altor persoane interesate, va respinge, prin încheiere, motivat, cererea de înmatriculare, în afară de cazul în care membrii sau reprezentanții grupului înlătură asemenea neregularități. Judecătorul-delegat va lua act în încheiere de regularizările efectuate.

ART. 134

În cazul în care fondatorii sau reprezentanții grupului nu au cerut înmatricularea sa în termen legal, oricare membru poate cere oficiului registrului comerțului efectuarea înmatriculării, după ce, prin notificare sau scrisoare recomandată, i-a pus în întârziere, iar ei nu s-au conformat în cel mult 8 zile de la primire.

ART. 135

(1) În cazul unor neregularități constatate după înmatriculare, grupul este obligat să ia măsuri pentru înlăturarea lor, în cel mult 8 zile de la data constatării acelor neregularități.

(2) Dacă grupul nu se conformează, orice persoană interesată poate cere tribunalului să oblige organele societății, sub sancțiunea plății de daune cominatorii, să le regularizeze.

(3) Dreptul la acțiunea de regularizare se prescrie prin trecerea unui termen de 6 luni de la data înmatriculării grupului.

ART. 136

Fondatorii, reprezentanții grupului, precum și primii membri ai organelor de conducere, de administrare și de control ale grupului răspund nelimitat și solidar pentru prejudiciul cauzat prin neregularitățile prevăzute la [art. 133 - 135](#).

ART. 137

(1) Actele sau faptele pentru care nu s-a efectuat publicitatea prevăzută de lege nu pot fi opuse terților, în afară de cazul în care grupul face dovada că aceștia le cunoșteau.

(2) Operațiunile efectuate de grup înainte de a 16-a zi de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii judecătorului-delegat nu sunt opozabile terților, dacă aceștia dovedesc că au fost în imposibilitate de a lua cunoștință de ele.

ART. 138

Terții pot invoca însă actele sau faptele cu privire la care nu s-a îndeplinit publicitatea, în afară de cazul în care omisiunea publicității le lipsește de efecte.

ART. 139

Fondatorii, reprezentanții și alte persoane, care au lucrat în numele unui grup în curs de constituire, răspund solidar și nelimitat față de terți pentru actele juridice încheiate cu aceștia pe seama grupului, în afară de cazul în care grupul, după ce a dobândit personalitate juridică, le-a preluat asupra sa. Actele astfel preluate sunt considerate a fi fost ale grupului încă de la data încheierii lor.

ART. 140

(1) Nici grupul și nici terții nu pot opune, pentru a se sustrage de la obligațiile asumate, o neregularitate în numirea reprezentanților, administratorilor sau a altor persoane care fac parte din organele grupului, atunci când această numire a fost publicată în conformitate cu dispozițiile legale.

(2) Grupul nu poate invoca față de terți numirile în funcțiile menționate la alin. (1) sau încetarea acestor funcții, dacă ele nu au fost publicate în conformitate cu dispozițiile legale.

ART. 141

(1) În raporturile cu terții, grupul este angajat prin actele organelor sale, chiar dacă aceste acte depășesc obiectul de activitate, în afară de cazul în care el dovedește că terții cunoșteau sau, în împrejurările date, trebuiau să cunoască depășirea acestuia. Publicarea actului constitutiv nu poate constitui, singură, dovada cunoașterii.

(2) Clauzele actului constitutiv ori hotărârile organelor statutare ale grupului, care limitează puterile conferite de lege acestor organe, sunt inopozabile terților, chiar dacă au fost publicate.

(3) Actul constitutiv va putea prevedea că grupul va răspunde în mod valabil doar în cazul în care doi sau mai mulți administratori acționează împreună. O asemenea clauză este opozabilă terților numai în condițiile publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în condițiile prevăzute la [art. 129](#).

ART. 142

Nulitatea unui grup de interes economic înmatriculat în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când:

- a) lipsește actul constitutiv sau când acesta nu a fost încheiat în formă autentică;
- b) toți fondatorii au fost, potrivit legii, incapabili, la data constituirii grupului;
- c) obiectul de activitate al grupului este ilicit sau contrar ordinii publice;
- d) lipsește încheierea judecătorului-delegat de înmatriculare a grupului;
- e) lipsește autorizarea legală administrativă de constituire a grupului, în cazurile în care această autorizare este prevăzută în legile speciale pentru desfășurarea anumitor activități, precum cea bancară sau de asigurări;
- f) actul constitutiv nu prevede denumirea, sediul și obiectul de activitate al grupului.

ART. 143

Nulitatea nu poate fi declarată în cazul în care cauza ei, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond la tribunal, cu excepția situației în care nulitatea este cauzată de caracterul ilicit sau contrar ordinii publice al obiectului grupului.

ART. 144

(1) Tribunalul sesizat cu o cerere de nulitate poate stabili, chiar din oficiu, un termen pentru acoperirea nulității.

(2) În cazul în care, pentru acoperirea nulității, este necesară convocarea membrilor grupului sau comunicarea către aceștia a textului proiectului de hotărâre împreună cu documentația aferentă, tribunalul va acorda, prin încheiere, termenul necesar pentru ca membrii să adopte hotărârea.

ART. 145

(1) Pe data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, grupul încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare. Dispozițiile legale privind lichidarea grupurilor ca urmare a dizolvării se aplică în mod corespunzător.

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare a nulității se vor numi și lichidatorii grupului.

(3) Tribunalul va comunica dispozitivul acestei hotărâri oficiului registrului comerțului, care, după menționare, îl va trimite Monitorului Oficial al României spre publicare.

(4) Membrii grupului răspund pentru obligațiile acestora până la acoperirea lor în conformitate cu prevederile [art. 119](#).

ART. 146

(1) Declararea nulității grupului nu aduce atingere actelor încheiate în numele său.

(2) Nici grupul și nici membrii săi nu pot opune terților de bună-credință nulitatea grupului.

ART. 147

Prevederile [cap. V](#) "Unele dispoziții procedurale" din cadrul titlului II "Constituirea societăților comerciale" al Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică, în mod corespunzător, în ceea ce privește grupurile de interes economic.

SECȚIUNEA a 5-a

Funcționarea grupurilor de interes economic

ART. 148

(1) Administratorii pot face toate operațiunile cerute pentru aducerea la îndeplinire a obiectului de activitate al grupului, în afară de restricțiile arătate în actul constitutiv.

(2) Ei sunt obligați să ia parte la toate adunările grupului, la consiliile administratorilor și la organele de conducere similare acestora.

ART. 149

(1) Administratorii care au dreptul de a reprezenta grupul nu îl pot transmite decât dacă această facultate li s-a acordat în mod expres.

(2) În cazul încălcării prevederilor alin. (1), grupul poate pretinde de la cel substituit beneficiile rezultate din operațiune.

(3) Administratorul care fără drept își substituie altă persoană răspunde solidar cu aceasta pentru eventualele pagube produse grupului.

ART. 150

Obligațiile și răspunderea administratorilor sunt cele prevăzute de prezentul titlu și de dispozițiile referitoare la mandat.

ART. 151

(1) Administratorii sunt solidar răspunzători față de societate pentru:

a) existența registrelor cerute de lege și corecta lor ținere;

b) exacta îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale;

c) stricta îndeplinire a îndatoririlor pe care legea și actul constitutiv le impun.

(2) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor aparține și creditorilor grupului, însă aceștia o vor putea exercita numai atunci când, prin operațiunile efectuate pentru realizarea obiectului de activitate al grupului, nu sunt achitate la scadență, în mod repetat, obligațiile grupului sau în caz de deschidere a procedurii reglementate de [Legea nr. 64/1995](#) privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 152

(1) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect, scrisoare, anunț, publicație sau alte documente, emanând de la un grup, trebuie să se precizeze:

- a) denumirea, însoțită de mențiunea "grup de interes economic" sau de inițialele "G.I.E.";
- b) sediul;
- c) codul unic de înregistrare și oficiul registrului comerțului în care a fost înmatriculat grupul;
- d) acolo unde este cazul, mențiunea că grupul se află în lichidare;
- e) acolo unde este cazul, mențiunea că administratorii trebuie să acționeze împreună, conform prevederilor art. 128 lit. d).

(2) Sunt exceptate de la aplicarea prevederilor alin. (1) bonurile fiscale, emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

ART. 153

(1) Adunarea generală a membrilor grupului poate adopta orice hotărâre, inclusiv dizolvarea anticipată sau prelungirea duratei grupului, în condițiile stipulate prin actul constitutiv.

(2) Actul constitutiv poate prevedea ca toate hotărârile sau o parte din acestea să fie adoptate în anumite condiții privind cvorumul și majoritatea necesară. În lipsa unei asemenea stipulații, hotărârile se adoptă cu votul unanim al membrilor.

(3) Prin actul constitutiv al grupului se poate stipula că aceste hotărâri sau unele dintre acestea pot fi luate prin consultarea în scris a membrilor; actul constitutiv va preciza în acest caz procedura de consultare și adoptare a hotărârilor.

(4) Votul unanim al tuturor membrilor este obligatoriu pentru adoptarea hotărârilor privind:

- a) modificarea obiectului grupului;
- b) modificarea numărului de voturi repartizat fiecărui membru;
- c) modificarea condițiilor prevăzute pentru adoptarea hotărârilor;
- d) prelungirea duratei grupului dincolo de perioada stabilită în actul constitutiv;
- e) modificarea aportului membrilor la capitalul grupului;
- f) modificarea oricărei alte obligații a membrilor, în cazul în care prin actul constitutiv nu se prevede altfel;
- g) orice altă modificare a actului constitutiv, în cazul în care prin actul constitutiv nu se prevede altfel.

(5) Actul constitutiv poate stabili ca anumiți membri să dispună de un număr de voturi diferit de al celorlalți, dar fără ca prin aceasta un membru să dețină majoritatea voturilor. În lipsa unei asemenea stipulații se consideră că fiecare membru dispune de câte un vot.

ART. 154

(1) La inițiativa oricărui administrator sau la solicitarea oricărui membru, administratorii sunt obligați să convoace de îndată adunarea generală a membrilor pentru adoptarea unei hotărâri care intră în atribuțiile adunării.

(2) Adunarea generală se va întruni în termenul prevăzut de actul constitutiv, dar care nu poate fi mai scurt de 10 zile și mai lung de o lună de la data convocării.

(3) La solicitarea oricărei persoane interesate și cu audierea părților, instanța de la sediul grupului va putea ordona convocarea adunării generale, dacă aceasta nu este convocată de

către administratori; prin hotărârea de convocare a adunării generale instanța va desemna, dintre membrii grupului, persoana care va prezida adunarea generală.

(4) Toți membrii grupului vor putea, dacă nici unul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice hotărâre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

ART. 155

(1) Convocarea poate fi făcută prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare simplă, expediată cu cel puțin 10 zile înainte de data ținerii adunării, la adresa membrului, astfel cum figurează în evidențele grupului. Schimbarea adresei nu poate fi opusă grupului, dacă nu i-a fost comunicată în scris de membru.

(2) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării generale.

(3) Dacă în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

ART. 156

(1) Membrii au dreptul de a se informa asupra gestiunii grupului, consultând documentele prevăzute în actul constitutiv, în conformitate cu [art. 122](#) lit. h). Ei vor putea cere, pe cheltuiala lor, copii legalizate de pe acestea. În urma consultării membrii îi vor putea sesiza, în scris, pe administratori, care vor trebui să le răspundă, tot în scris, în termen de 15 zile de la înregistrarea sesizării.

(2) Dacă administratorii nu răspund în termenul stabilit la alin. (1), membrii se vor putea adresa instanței competente, care va putea obliga grupul la plata unei sume de bani pentru fiecare zi de întârziere.

ART. 157

(1) Membrii pot alege, prin vot unanim, unul sau mai mulți administratori dintre ei, fixându-le atribuțiile, durata însărcinării și eventuala lor remunerație, în afară de cazul în care prin actul constitutiv nu se dispune altfel.

(2) Prin vot unanim membrii pot decide și asupra revocării administratorilor sau asupra limitării puterilor lor, în afară de cazul în care administratorii au fost numiți prin actul constitutiv.

ART. 158

(1) O persoană juridică poate fi numită sau aleasă administrator al unui grup de interes economic.

(2) Drepturile și obligațiile părților se stabilesc printr-un contract de administrare. În contract se va stipula, printre altele, că persoana juridică este obligată să își desemneze unul sau mai mulți reprezentanți permanenți, persoane fizice. Reprezentantul este supus aceluiași condiții și obligații și are aceeași responsabilitate civilă și penală ca și un administrator, persoană fizică, ce acționează în nume propriu, fără ca prin aceasta persoana juridică pe care o reprezintă să fie exonerată de răspundere sau să i se micșoreze răspunderea solidară.

(3) Când persoana juridică își revocă reprezentantul, ea are obligația să numească în același timp un înlocuitor.

ART. 159

(1) Fiecare administrator va trebui să depună o garanție pentru administrația sa, prevăzută în actul constitutiv ori, în lipsa unei clauze în acesta, aprobată de adunarea generală. Garanția nu poate fi mai mică decât dublul remunerației lunare.

(2) Garanția se va depune înainte de preluarea funcției de către administrator; ea poate fi depusă și de un terț.

(3) Dacă garanția nu va fi depusă înainte de data preluării funcției, administratorul este considerat demisionat.

(4) Garanția rămâne la dispoziția grupului și nu va putea fi restituită administratorului decât după ce adunarea generală a aprobat situația financiară a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i-a dat descărcare.

ART. 160

Semnăturile administratorilor vor fi depuse la oficiul registrului comerțului, în condițiile prevăzute la [art. 132](#) alin. (1), o dată cu prezentarea certificatului eliberat de persoanele care îndeplinesc atribuția de cenzor din care rezultă depunerea garanției.

ART. 161

(1) Dacă un administrator ia inițiativa unei operațiuni ce depășește limitele operațiilor obișnuite activității pe care o exercită grupul, acesta trebuie să îi înștiințeze pe ceilalți administratori, înainte de a o încheia, sub sancțiunea suportării pierderilor ce ar rezulta din aceasta.

(2) În caz de opoziție a vreunui dintre ei, vor decide membrii care reprezintă majoritatea.

(3) Operațiunea încheiată împotriva opoziției făcute este valabilă față de terții cărora nu li se va fi comunicat această opoziție.

ART. 162

(1) Membrul care, într-o operațiune determinată, are, pe cont propriu sau pe contul altuia, interese contrare acelorale ale grupului, nu poate lua parte la nici o deliberare sau decizie privind această operațiune.

(2) Membrul care contravine dispozițiilor alin. (1) este răspunzător de daunele cauzate grupului, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

ART. 163

Membrul care, fără consimțământul scris al celorlalți membri, întrebunțează capitalul, bunurile sau creditul grupului în folosul său ori în cel al unei alte persoane este obligat să restituie grupului beneficiile ce au rezultat și să plătească despăgubiri pentru daunele cauzate.

ART. 164

(1) Nici un membru nu poate lua din fondurile grupului mai mult decât i s-a fixat pentru cheltuielile făcute sau pentru cele ce urmează să le facă în interesul grupului.

(2) Membrul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de sumele luate și de daune.

(3) Se vor putea stipula, prin actul constitutiv, condițiile în care membrii pot lua din casa grupului anumite sume, cu titlu de împrumut, pentru cheltuielile lor particulare.

ART. 165

(1) Grupul nu poate avea drept scop obținerea de profituri pentru sine.

(2) Dacă din activitatea grupului rezultă profit potrivit situației financiare anuale, acesta va fi distribuit în totalitate, în mod obligatoriu, între membrii grupului, cu titlu de dividende, în cotele prevăzute în actul constitutiv sau, în lipsa unei asemenea clauze, în părți egale.

(3) Din profitul grupului nu se vor putea alocă, sub nici o formă, sume de bani pentru constituirea de fonduri de rezervă.

(4) În cazul în care cheltuielile depășesc veniturile grupului, diferența va fi acoperită de membrii acestuia în cotele prevăzute în actul constitutiv sau, în lipsa unei asemenea clauze, în părți egale.

(5) Sumele distribuite membrilor din profitul grupului, potrivit alin. (2), constituie dividende, care sunt supuse impozitării, în condițiile legii.

ART. 166

Când aportul la capitalul grupului aparține mai multor persoane, acestea sunt obligate solidar față de grup și trebuie să desemneze un reprezentant comun pentru exercitarea drepturilor decurgând din acest aport.

ART. 167

(1) Membrii sunt obligați nelimitat și solidar pentru operațiunile îndeplinite în numele grupului de persoanele care îl reprezintă.

(2) Hotărârea judecătorească obținută împotriva grupului este opozabilă fiecărui membru.

ART. 168

Pentru aprobarea situației financiare și pentru deciziile referitoare la răspunderea administratorilor este necesar votul majorității membrilor.

ART. 169

(1) Cesiunea sau constituirea unei garanții asupra părții de interes către membri sau terți este posibilă cu acordul unanim al membrilor.

(2) Constituirea unei garanții asupra părții de interes către membri sau terți este posibilă și în cazul în care aceasta a fost permisă prin actul constitutiv al grupului. În acest caz însă, un terț nu poate deveni membru al grupului, prin dobândirea părții de interes respective, decât cu acordul unanim al celorlalți membri.

(3) Cesiunea nu liberează pe membrul cedent de ceea ce mai datorează grupului din aportul său de capital.

(4) Față de terți cedentul rămâne răspunzător potrivit dispozițiilor privind excluderea membrilor.

(5) Când actul constitutiv prevede cazurile de retragere a unui membru, se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile [art. 182](#) și [186](#).

ART. 170

Dreptul de a reprezenta grupul aparține fiecărui administrator, în afară de cazul în care există stipulație contrară în actul constitutiv.

ART. 171

(1) Dacă actul constitutiv dispune ca administratorii să lucreze împreună, decizia trebuie luată în unanimitate; în caz de divergență între administratori, se va decide prin votul majorității membrilor.

(2) Pentru actele urgente, a căror neîndeplinire ar cauza o pagubă mare grupului, poate decide un singur administrator în lipsa celorlalți, care se găsesc în imposibilitate, chiar momentană, de a lua parte la administrație.

ART. 172

Grupului de interes economic îi sunt aplicabile, în mod corespunzător, prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.

ART. 173

(1) Situația financiară anuală a grupului de interes economic va fi întocmită după normele prevăzute pentru societatea în nume colectiv. După aprobarea de către adunarea generală a membrilor, situația financiară va fi depusă de administratori, în termen de 15 zile, la administrația finanțelor publice. Un exemplar al situației financiare anuale va fi depus la oficiul registrului comerțului.

(2) Aprobarea situației financiare anuale de către adunarea generală nu împiedică exercitarea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor.

SECȚIUNEA a 6-a

Modificarea actului constitutiv

ART. 174

(1) Actul constitutiv poate fi modificat de membri, cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute pentru încheierea lui.

(2) *** *Abrogat*

(3) Actul adițional cuprinzând textul integral al prevederilor actului constitutiv, modificate, se depune la oficiul registrului comerțului și se menționează în acest registru. Actul modificator se publică integral în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(4) Dacă se aduc mai multe modificări actului constitutiv fie concomitent, fie succesiv, acesta va fi actualizat cu toate modificările la zi și, în această formă, va fi depus la oficiul registrului comerțului.

(5) În forma actualizată potrivit alineatului precedent se pot omite numele sau denumirea și celelalte date de identificare ale fondatorilor și ale primilor membri ai organelor grupului.

(6) Omisiunea este permisă numai dacă au trecut cel puțin 5 ani de la data înmatriculării grupului și numai dacă actul constitutiv nu prevede altfel.

ART. 175

(1) Creditorii personali ai membrilor grupului pot face opoziție, în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva hotărârii adunării membrilor de prelungire a duratei grupului peste termenul fixat inițial, dacă au drepturi stabilite printr-un titlu executoriu anterior hotărârii.

(2) Când opoziția a fost admisă, membrii trebuie să decidă, în termen de o lună de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, dacă înțeleg să renunțe la prelungire sau să excludă din grup membrul debitor al oponentului.

(3) În acest din urmă caz drepturile cuvenite membrului debitor vor fi calculate pe baza ultimei situații financiare aprobate.

(4) În caz de contestație asupra valorii drepturilor membrului grupului supuse răscumpărării, aceasta urmează să fie determinată de către un expert desemnat de părți sau în lipsa acordului acestora, de către tribunal, prin încheiere irevocabilă.

ART. 176

În cazul în care grupul s-a constituit cu capital, reducerea sau majorarea acestuia urmează a se realiza în mod corespunzător reducerii sau majorării capitalului societăților în nume colectiv.

SECȚIUNEA a 7-a

Încetarea calității de membru. Excluderea și retragerea membrilor grupului de interes economic

ART. 177

(1) Calitatea de membru încetează, după caz, prin:

a) excludere;

b) retragere;

c) cesiune a părților de interes, în condițiile legii și ale actului constitutiv;

d) deces, respectiv încetarea personalității juridice, în condițiile legii.

(2) Poate fi exclus din grupul de interes economic:

a) membrul care, pus în întârziere, nu efectuează aportul la care s-a obligat;

b) membrul în stare de faliment sau care a devenit legalmente incapabil;

c) membrul care se amestecă fără drept în administrație, contravine dispozițiilor [art. 163](#) ori tulbură sau amenință cu tulburarea gravă a funcționării grupului;

d) membrul administrator care comite fraudă în dauna grupului sau se servește de semnătura grupului ori de capitalul acestuia în folosul său sau al altora;

e) membrul împotriva căruia există un titlu executoriu deținut de un terț care se opune la hotărârea de prelungire a duratei grupului, în condițiile prevăzute la [art. 175](#).

ART. 178

(1) De îndată ce un membru încetează să aparțină unui grup, administratorii îi vor informa pe ceilalți membri asupra faptului respectiv și vor depune diligențele necesare efectuării mențiunii în registrul comerțului și publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) În cazul în care administratorii nu întreprind măsurile prevăzute la alin. (1), orice persoană interesată poate acționa în vederea realizării acestor măsuri.

ART. 179

(1) Dacă actul constitutiv nu prevede altfel, grupul continuă să existe după ce unui membru i-a încetat această calitate, în condițiile prevăzute în actul constitutiv sau stabilite cu acordul unanim al membrilor rămași.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere drepturilor dobândite de o persoană în conformitate cu dispozițiile [art. 169](#) alin. (1), respectiv [art. 186](#) alin. (2).

ART. 180

(1) Excluderea se pronunță, la cererea majorității membrilor grupului, în cazul în care actul constitutiv nu prevede altfel, prin hotărâre judecătorească.

(2) La soluționarea cererii de excludere se vor cita grupul și membrul pârât.

(3) Ca urmare a excluderii, instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul grupului a celorlalți membri.

(4) Hotărârea definitivă de excludere se va depune, în termen de 15 zile, la oficiul registrului comerțului pentru a fi înscrisă, iar dispozitivul hotărârii se va publica, la cererea grupului, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

ART. 181

(1) Membrul exclus răspunde de pierderi și are dreptul la beneficii până în ziua excluderii sale, însă nu va putea cere lichidarea lor până ce acestea nu sunt repartizate conform prevederilor actului constitutiv.

(2) Membrul exclus nu are dreptul la o parte proporțională din patrimoniul grupului, ci numai la o sumă de bani care să reprezinte valoarea acesteia la data excluderii sale cu caracter definitiv.

ART. 182

(1) Membrul exclus rămâne obligat față de terți pentru operațiunile făcute de grup până în ziua rămânerii definitive a hotărârii de excludere.

(2) Dacă, în momentul excluderii sunt operațiuni în curs de executare, membrul este obligat să suporte consecințele și nu își va putea retrace partea ce i se cuvine decât după terminarea acelor operațiuni.

(3) Dreptul la acțiune împotriva membrului exclus, prevăzut la alin. (1), se prescrie în termen de 5 ani, care curge de la data publicării mențiunii vizând excluderea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

ART. 183

(1) Orice membru al grupului se poate retrage din grup:

a) în cazurile prevăzute în actul constitutiv;

b) cu acordul tuturor celorlalți membri;

c) în lipsa unor prevederi în actul constitutiv sau când nu se realizează acordul unanim, membrul se poate retrage pentru motive temeinice, în baza unei hotărâri a tribunalului, supusă numai recursului, în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c) instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul grupului a celorlalți membri.

(3) Drepturile membrului retras, convenite pentru părțile sale de interes, se stabilesc prin acordul membrilor ori de un expert desemnat de aceștia sau, în caz de neînțelegere, de tribunal, prin încheiere irevocabilă.

(4) Drepturile membrului retras, menționate la alin. (3), nu vor putea fi stabilite în avans ca o sumă forfetară.

(5) Prevederile art. 182 referitoare la răspunderea membrului exclus față de obligațiile izvorâte din activitatea grupului până la data rămânerii definitive a hotărârii de excludere se aplică în mod corespunzător membrului retras, precum și celui căruia îi încetează în alt mod această calitate.

SECȚIUNEA a 8-a

Dizolvarea, fuziunea și divizarea grupului de interes economic

ART. 184

(1) Grupul de interes economic se dizolvă prin:

- a) expirarea timpului stabilit pentru durata grupului;
- b) imposibilitatea realizării obiectului de activitate al grupului sau realizarea acestuia;
- c) declararea nulității grupului;
- d) hotărârea adunării membrilor, adoptată cu votul unanim al acestora, cu excepția cazului în care actul constitutiv dispune altfel;
- e) hotărârea tribunalului, la cererea oricărui membru, pentru motive temeinice, precum neînțelegerile grave dintre membri, care împiedică funcționarea grupului, precum și la cererea oricărei autorități publice competente;
- f) declararea falimentului grupului;
- g) alte cauze prevăzute de lege sau de actul constitutiv al grupului.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) membrii trebuie să fie consultați, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea duratei grupului, cu privire la eventuala prelungire a acestuia.

În lipsă, la cererea oricăruia dintre membri, tribunalul va putea dispune, prin încheiere irevocabilă, efectuarea consultării.

ART. 185

(1) Grupul se dizolvă prin intrarea în faliment, incapacitatea, excluderea, retragerea sau decesul, respectiv încetarea personalității juridice, în condițiile legii, a unuia dintre membri, când, datorită acestor cauze, numărul membrilor s-a redus la unul singur.

(2) Se exceptează cazul când în actul constitutiv există clauză de continuare cu moștenitorii.

ART. 186

(1) Dacă un membru decedează și dacă nu există convenție contrară, grupul trebuie să plătească partea ce se cuvine moștenitorilor, după ultima situație financiară aprobată, în termen de 3 luni de la notificarea decesului membrului, dacă membrii rămași nu decid, în unanimitate, să continue grupul cu moștenitorii care consimt la aceasta.

(2) În cazul decesului unui membru, nici o altă persoană nu poate deveni membru în locul său, cu excepția cazului în care actul constitutiv dispune altfel sau, în lipsa unei dispoziții exprese în acest sens, numai cu acordul unanim al membrilor rămași.

(3) Moștenitorii rămân răspunzători, potrivit [art. 181](#), până la publicarea schimbărilor intervenite.

ART. 187

(1) În caz de dizolvare a grupului prin hotărâre a membrilor, aceștia vor putea reveni, cu majoritatea cerută pentru modificarea actului constitutiv, asupra hotărârii luate, atâta timp cât nu s-a făcut nici o repartiție din activ.

(2) Noua hotărâre se menționează în registrul comerțului, după care oficiul registrului comerțului o va trimite Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala grupului.

(3) Creditorii și orice parte interesată pot face opoziție la tribunal împotriva hotărârii, în condițiile [art. 62](#) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 188

(1) Dizolvarea grupului trebuie să fie înscrisă în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în afară de cazul prevăzut la [art. 184](#) alin. (1) lit. a).

(2) Înscrierea și publicarea se vor face conform [art. 174](#), când dizolvarea are loc în baza unei hotărâri a adunării generale, și în termen de 15 zile de la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, când dizolvarea a fost pronunțată de justiție.

(3) În cazul prevăzut la [art. 184](#) alin. (1) lit. f), dizolvarea se pronunță de judecătorul-sindic prin aceeași încheiere prin care se decide intrarea în faliment a grupului.

ART. 189

(1) Dizolvarea grupului are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a grupului sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Din momentul dizolvării, administratorii nu mai pot întreprinde noi operațiuni; în caz contrar, ei sunt personal și solidar răspunzători pentru operațiunile pe care le-au întreprins.

(3) Interdicția prevăzută la alin. (2) se aplică din ziua expirării termenului fixat pentru durata grupului ori de la data la care dizolvarea a fost hotărâtă de adunarea generală sau declarată prin sentință judecătorească.

(4) Grupul își păstrează personalitatea juridică pentru operațiunile lichidării, până la terminarea acesteia.

ART. 190

Dizolvarea grupului înainte de expirarea termenului fixat pentru durata sa are efect față de terți numai după trecerea unui termen de 30 de zile de la publicarea hotărârii adunării generale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

ART. 191

Membrii grupului pot hotărî, o dată cu dizolvarea, cu cvorumul și majoritatea prevăzute pentru modificarea actului constitutiv, și modul de lichidare a grupului, atunci când sunt de acord cu privire la repartizarea și lichidarea patrimoniului grupului și când asigură stingerea pasivului sau regularizarea lui în acord cu creditorii.

ART. 192

(1) La cererea oricărei persoane interesate, tribunalul va putea pronunța dizolvarea grupului în ca